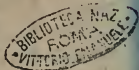

ναίων νίκῃ κατὰ ξέρξιν, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ
 εἶχον σατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺ τοῖς ὁμήρῳ
 ἀναγνώσκουσιν ἐψηφίσθη.

ὕσιπ-
 ρος.

Χρῦσιππον τὸ φιλόσοφον αἰπαῖνται τινές, θεω-
 νοεῖν λέγοντα ὅπως πεισέον τὰ σοφά. Φασὶ γὰρ
 τίτος χάριν πεισέον αὐτῷ, εἰ μὴ γὰρ τῷ ζῶντι
 νεκρῷ, ἀδελφοῦ τὸ ζῶν, εἰ δὲ ἡδονῆς, καὶ αὐτὴ
 ἀδελφοῦ, εἰ δὲ τῆς ἀρετῆς, αὐτὰρ κῆς αὕτη ὁρὸς
 οὐδαιμονίαν. καὶ γὰρ λέγουσι δὲ φασὶ καὶ οἱ ῥόποι
 τῷ πορισμῷ, οἷον οἱ ἀπὸ βασιλείας, εἰκεῖν γὰρ
 αὐτῷ δεινὸν καὶ οἱ ἀπὸ φιλίας· λήμματα γὰρ
 ὦντος ἢ φιλίας ἔσαι, καὶ οἱ ἀπὸ σοφίας, μαθαρνή-
 σθαι γὰρ ἢ σοφία. τῶν τὸ χρῦσιππον φασὶν ἤξειν ὅτι
 φιλοσοφίαν, τῆς οὐσίας αὐτῆς τῆς πατρῴας εἰς τὸ
 βασιλικὸν ἀναληφθείσης.

Τέλος.

μὲν δὲ ἡμᾶς τῷ ἐρεξίῳ ἐρεξιακὴ θεωρηγορούμενη.

Φερεκύδην τὸν σύριον, ἔστι δὲ μία τῶν κυκλάδων νήσων ἡ σύρις, φασὶν οὐ χεῖν διδάσκαλον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀπῆσται κτητάμυρον τὰ φοινίκων ὑπὸ κρύφα βιβλία. ἔτος περὶ τὸν πρὸς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσήνεγκε, γέροντες δὲ φθειρόμενος.

Φιλήμων ὁ συρακούσιος ὑπὸ σφοδρῶς γέλωτος ἐτελεύτησεν, ὡς δὲ καὶ φιλισίων ὁ νικαῖος, εἰς ὃν καὶ ἔστι τὸ τοῦ ὀπίγραμματος: ὁ τὸν πολυσένακτον ἀνθρώπων βίον Γελοπμῖξας νικαῖος φιλισίων. οὗτος ἐγραφε τὸν φιλόγελων.

Φιλίσκον τὸν μιλήσιον ῥήτορα περὶ τὸν αὐλητικὸν ὄντα ὡς δοξότατον ἰσχυράτης ὁ ῥήτωρ αὐλοξύπλῳ ἐκάλει.

Φιληταῖς ὁ κῶος ἰχθυοφίλος ἐκ τῶν ζητεῖν τὸν χαλκὸν ψυδρόμυρον λόγον, ἀπέθανε.

Φίλων ὁ ἐβραῖος ὅσαυτ' ἔτι πλάτωνος ὁ μαθητὴς ἔχει κατὰ τὴν φράσιν καὶ δόξαν, ὡς καὶ εἰς παρρησίαν παρ' ἑλλήσι τὸ τοῦ χαρῆσαι, ἢ πλάτωνος φιλωνίζεις, ἢ φίλων πλατωνίζεις.

Φίλος ὁ λήμνιος ὁ τὰς εἰκόνας γράφας, ὡς καὶ τὸν περὶ τοῦ σοφιστοῦ φιλοσοφίας λημνίου, οὗτος ὁ δούτερος ἐσοφίσδυσεν ἐν ἀθλίαις, εἶτα ἐν ῥώμῃ ὅππῃ σελήρην τῷ βασιλεῖ.

X

Χοίριλλος σάμιος ποιητὴς ἔγραφε τὴν ἀθηναιαίαν.

μετὰ σαρκὸς εἰς ἔρανὸν ἀρπαγῆσεται. ἡ δὲ ὁ
βιβωνιανὸς, ἔλλω καὶ ἄθεος.

Ἰάιος Τυρβαῖον φασὶ τὸν ἐλεγκοποιὸν πῆς μέλεσι
χρησάμενον ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπο-
λέμου, παρεξῆναι λακεδαιμονίοις καὶ ταύτη
ὀπικρατες ἐρεῖς ποιῆσαι.

αν- Τυραννίων ὁ ἐμισπνὸς θεόφραστος παρὶν καλού-
μενος, μετεκλήθη τυραννίων ὡς καταξέχεν ἡ
ὁμοχόλων, * οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκίου, ο
ληφθεὶς καὶ πλέσιος ἐν ῥώμῃ γλυόμενος, ἐκτί-
σατο * βιβλίον ὑπὲρ τὰς ξεῖς μυριάδας.

Υ

πατία Υπατία ἡ θέωνος θυγάτηρ τῆ ἀλεξανδρέως
φιλοσόφου καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπάθη ὑπὸ
ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβριθεῖν,
* καὶ ὅλης τῆς πόλεως διεσάρη. τῆ δὲ πῆ- 91
πονθε, * ἡ δὲ τὴν ὑπὲρβάλλουσαν σοφίαν ἐμά- 92
λισα εἰς τὰ πρὸς ἀσεβνομίας.

Φ

δων. Φαίδων ἡλεῖος ὁ σωκράτους μαθητὴς αἰχ-
μάλωτος ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθεὶς, εἶτα περθεὶς πορ-
νοβοσκοῦ πινι, περθεῖν ὑπὸ αὐτῆς περθεὶς ἐταίρησιν
ἐν ἀθλίω. ἐντυχὼν δὲ σωκράτει ἔζητουμέ-
νω, ἡράθη τῆς λόγων αὐτῆς καὶ αἰτεῖ λύσασθαι,
ὁ δὲ πείθει ἀλκιβιάδην παρὰ αὐτὸν, καὶ ἡ
τὸ ἐν τῷ περθεῖν φιλόσοφος. οὗτος ἤρξε τῆς ἀπὸ αὐτῆς
κληθείσης ἡλειανκῆς αἵρέσεως, ἥτις ἔσεον ὑπὸ
μυρεδῆμος

89 καχαλυμμένοι, ὃ κρείττης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν
 „ ἔχειν ἰματίου * καὶ νοῦ, ἥτοι νοῦ καὶ ἰματίου. καὶ
 „ ὅς παρωδήσας, εἶπεν εἰς αὐτὸν οὕτως. καὶ μὲν
 „ σίλωνων εἰσέδον χαλεπὸ ἔχοντ' ἄλγος ἐν με-
 „ γάρῃ, ὅθι φασὶ τυφώως ἔμμεναι δύναις, ἐνθιγντ'
 τ' ἐρέζισκε, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἱταίρι. τὴν
 90 δ' ἀρετὴν ὡρᾷ γράμμα * διώκοντες κατέβρι-
 βον. ἔπος δ' σίλωνων γηράτας καὶ νοσήσας, οἶνον
 πωρήκατο ὡς τὰ χον ἄπο θάνη, ὃ καὶ γέρονται.
 οὗτος ἀνῆρει τὰ εἶδη καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄν-
 θρωπον εἶναι μηδ' ἓνα. οὔτε γὰρ τὸνδε λέγειν, οὔτε
 τὸνδε. τί γὰρ μάλλον τὸνδε ἢ τὸνδε, οὔτε ἄρα
 τὸνδε. καὶ πάλιν, τὸ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ δεικ-
 νύμηνον. λάχανον γὰρ καὶ μερῶν ἐστὶν, οὐκ
 ἄρα ὅτι τὸτο λάχανον.

Τ

Τίμαιος ὁ παυρομυρεῖτης γρασοπλέκτρια ἐ-
 λέγετο δὲ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφει.

Τιμόλαος ὁ λαρισταῖος ῥήτωρ ἐδιδασκίετο
 11 τὴν ἱλιάδα περιβαλὼν σίχον περὶ σίχον, ἐ-
 12 χει δ' οὕτως. μῆνιν αἶειδε θεὰ πηληϊάδεω ἄχι-
 13 λῆος, καὶ ἔειπε χρῆσθαι κεχλωμένος εἰνεῖν κακού-
 14 ρης, δουλομένῳ, ἢ μυρὶ ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
 15 μαρναμένοισι, ὅτε ξωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτας,
 16 πολλὰς δ' ἐφ' ἑσθίμοις ψυχὰς αἶδι περὶ ἄψεν, ἰφθί-
 17 ἐκτορες ἐν παλάμῃσι δαΐζομένων ὑπὸ δουρὶ.

Τριβωνιανὸς κολακδίων ἰουστινιανὸν βασι-
 λέα, ἐπειθεῖν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἄποθανεῖται, ἀλλὰ
 μετα-

καταλογάδην δωρίδι δαλέκτω, μίμοις ἀν-
δρείοις καὶ γυναικείοις, καὶ φασὶν πλάτωνα τὸν
φιλόσοφον αἰεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθό-
διν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

π-

Στίλωνων ὁ μεγαροῦς ἑσούτον ὀρηπλογία
καὶ σοφιστεία περὶ τοὺς ἄλλους, ὡς τε μικροῦ
δεῖσσαι πᾶσαν τὴν ἐλλάδα ἀφορώσαν εἰς αὐ-
τὴν, μεγαλείας ἀπέσπασε μὲν οὐ καὶ αἰίοις
πολλὰς, δίφιλον δὲ τὸν βοασπορειὸν καὶ κέρμη-
κα τὸν ἑξαμέντου πῶτρα γυρομένοισι ὡς ἐλέγξον-
τας ζηλωτάς ἔχε· τέττον ἀπέδέχετο καὶ πολε-
μαῖος ὁ σωτήρ, καὶ ἐγκρατὴς μέγαρον γυρόμε-
νος, ἐδίδου τὴν ἀργύριον αὐτῶν, καὶ παρεκάλει εἰς
αἴγυπτον συμπλεῖν, ὁ δὲ, μέγριον μέν τι ἀργυρι-
δίου περσέκατο. ἀρνησάμενος δὲ τὴν ὁδόν, με-
τῆλθεν εἰς αἴγναν, ἕως ἐκεῖνος ἀπέπλευσεν. ἀλ-
λὰ καὶ δημήτριος ὁ ἀντιγόνης καταλαβὼν τὰ μέ-
γαρα, τὴν τε οἰκίαν αὐτῆς φυλαχθεῖναι, καὶ πάν-
τα τὰ ἀρπαγέντα περὶνύνησεν ὑποδοθῆναι, ὅτε
καὶ βουλομένῳ παρ' αὐτῆς τῆς ὑπολωλότων ἀνα-
γραφήν λαβεῖν, ἔφη μηδὲν τῶν ἰδίων ὑπολωλέκεναι,
παυδείαν γὰρ μηδένα ἑξενίωσκέναί, τόν τε λόγον
ἔχειν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ αὐτῶν δαλεχθεῖς
πρὸς ἀνθρώπων δυνεργσίας οὕτως εἶλεν, ὡς τε
περσέχειν αὐτῶν. ὡς δ' ἀληθῶς κομψότατος καὶ
ἀφελής καὶ ἀνεπίπλητος, περὶ τὸν ἰδιώτην
εὐθετός· οὗτος ἰδὼν τὸν κράτητα χειμῶνος συγ-
κεκα-

πρῶτον μὲν, ὡς οἶόν τε τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ
πράγματα, εἰ δὲ μὴ, τῷ γε λόγῳ.

Ποτάμωνα πὲν μυτιληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν Πο-
ταμίᾳ ἐπανιόντα ποτέ, ὁ καῖσαρ περὶ τοῦ μω-
τοῖς ἐφωδίαζε γράμμασι, ποτάμωνα πὲν λεισβώ-
νακτος εἰς ἀδικεῖν τολμήσει, σκεψάσθω εἰ μοι
δυνήσεται πολεμεῖν.

Σ

Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ὅτιν, ἑρμηνεύομε- Σίβ
νη περὶ τῆς, ὅθεν αἱ θήλειαι μάντιδες ἐνὶ ὀνόμα-
τι, σίβυλλαι ὠνομάζοντο. γηγόνασιν δὲ σίβυλλαι
δέκα. ὧν περὶ τῇ χαλδαία ἡ περὶ χριστοῦ περ-
φητούσασα. εἰ δὲ οἱ σίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς οὐρίσ-
κονται καὶ ἄμεστοι, οὐκ αὐτῆς ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῆς
ταχυγράφων, ἀσυμφασάντων τῇ ῥύμῃ τὸ λόγῳ,
ἅμα γὰρ τῇ ὀππινόῃ, ἐπέπαυτο ἡ τῆς λεγομέ-
νων μνήμη.

Σησίχορος ὁ λυρικὸς γράψας φόρον ἐλένης, Ση
ἐτυφλώθη. πάλιν δὲ γράψας ἐλένης ἐκώμιον, 'χε
ἀνέβλεψεν. ἐκλήθη δὲ σησίχορος ὡς περὶ τοῦ ἐν
κιθαρῳδία σήσας χορὸν, πρὸς τὸν γὰρ πῶς ἐ-
λέγχετο.

Σαπφὴ ἡ λεισβία δι' ἔργα φάωνος τῇ μυ- Σαπ
ληναίᾳ, ἐν τῇ λούκατα κατεπόντισεν ἐαυτήν.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς μέλιττα ἐκαλείτο διὰ Σοφ
τὸ ἡδύ.

Σώφρων σιρράκου σίος ἀγαθοκλέους, ἔγραψε Σώφ
κατα-

ἔτε δίκαιον, ἔτε ἄδικον, καὶ ὁμοίως ὅπῃ πάντων,
 μηδὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ νόμῳ δὲ καὶ ἔθει πάντα
 τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἐγὼ μᾶλλον τόδε ἢ τόδε
 εἶ) ἔκαστον, φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκπατεῖν καὶ ἐρημᾶζειν
 ἀπαντίως ὅπῃ φανόμηνον τοῖς οἴκοι. τῷτο δὲ ποιεῖν
 ἀκούσαντα Ἰνδοῦ πινὸς ὀνειδίζοντος ἀναξάρχῳ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔτερόν πνα διδάξαι ἕως ἀγαθόν, αὐ-
 τὸς αὐλὰς βασιλικὰς διερχομένου, αἰεὶ τε εἶναι ἐν
 τῷ αὐτῷ κατὰ σήματι, ὡς τε εἰ καί τις αὐτὸν κα-
 τὰ λίποι· μετὰ δὲ λέγοντα, αὐτῷ δὲ περαινέειν τὸν
 λόγον, πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ δῆμῳ μηδὲν ἔπει-
 πων. καὶ συνερέμειτο οἷς πῶς ἤθελε, καταλιφ-
 θείς δὲ πότε αὐτῷ λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τι καὶ αἰ-
 τίαν, ἔφη, μελετᾶν χρῆσθός εἶναι, ἐν ταῖς ζήτησε-
 σιν ὑπὲρ ἑδνὸς κατεφρονεῖτο, διὰ τὸ ὀξοδικῶς
 λέγειν καὶ ὁρὸς ἐρώτησιν, ἔτω δ' ὑπὸ τῆς παρσί-
 δος ἐπιμήθη, ὡς τε καὶ ἀρχερόντος κατέστη. καὶ δὲ
 ἐκείνου πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλεια ἐψηφίσθη
 δυσεβῶς καὶ τῇ ἀδελφῇ σιωβείῳ * μαιουέσῃ, καὶ 85
 φέρον εἰς τι καὶ * αὖριον, ὅπῃ πράττειν, ὀρνίδια εἰ 86
 τύχοι καὶ χοιρίδια καὶ τὰ ὅπῃ τῆς οἰκίας ἐκάθι-
 ρον ἀδελφὸς, καὶ ἡρόλησας τι πρὸς τῆς ἀδελ-
 φῆς, φιλίστα ἐκαλεῖτο ὁρὸς δὲ τὸν λαβόμηνον, εἶ-
 πεν * ὡς οὐκ ἐν γυναικί ὅπῃ δείξῃς τῆς ἀδελφῆς 87
 εἰας καὶ κυνὸς ποτὲ ἐπενεχθέντος * δυσκοινηθέν 88
 πρὸς, εἶπε ὁρὸς τὸν αἰπασάμηνον ὡς χαλεπὸν εἶναι
 ὁλοχερῶς ἐκδιῶναι τὸν ἀνθρώπον. διηγωνίζετο δὲ
 ὁρὸν

„ αὐτὲς ὑπὸ τῆς κρομμικῶν θεόπομπος γουῦ φησὶν,
 „ ἐν γὰρ ὅσιν ἐδὲ ἐν, τῷ δὲ δύο μόλις ἐν ἔστιν ὥς
 30 φησὶ πλάτων, ἀλλὰ καὶ ἀναξανδρίδης, ὅτι * τὰς
 „ μωρίας ἔφωγνυ ὥς περ πλάτων. καὶ τίμων πα-
 „ ραγραμματοζών αὐτὸν, ὡς ἀνέπλωσε πλάτων
 „ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς. ἀλεξίς, εἰς καί-
 „ εῖον ἤκει, ὡς ἔγω γ' ὀπορουμένη ἄνω κάτω τε πε-
 ριπαῶν ὡς περ πλάτων, σοφὸν ἐδὲν εὐρηκ', ἀλ-
 λά κοπιᾷ τὰ σκέλη. καὶ πάλιν. λέγεις ὡς ὦν
 31 οὐκ οἶδα * συγχεῖς ἔρχων πλάττει, καὶ γνώση
 λίξον καὶ κόμμυον. ἀμφὶς αὐφικράται. τὸ δ' α-
 32 γαθὸν ὅπ' ποτ' ὅσιν * οὐ σὺ τυγχάνει μέλλεις
 33 ὅσιν ταύτῳ, ἦ τ' ὅν οἶδα τὴν ἐγὼ εἰ δέσσωτα ἢ
 τὸ τῷ πλάτωνος ἀγαθόν. ὁ πλάτων ὡς μὲν ὦν
 κατέληφεν ὀποφαίνεται. τὰ δὲ ψυδῇ διελέγχετο.
 ὡς δὲ τῆς ἀδήλων ἐπέχει. καὶ ὡς μὲν τῆς αὐ-
 τῶν δοκουύτων ὀποφαίνεται ὅσιν πεισάρον περ-
 33 σῶπων * σωκράτους, πμαίς. ὡς δὲ τῆς ψυδῶν
 ἐλεγχόμενοις εἰσάγει θρασύμαχον, καλλικλέα,
 πῶλον, γοργίαν. ἔλεγε δὲ τῷ μὲν ψυχῷ, ἀρ-
 χὴν ἔχειν ἀειθμητικὸν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρι-
 κῶν, ὡς ἔζετο δὲ αὐτῷ ἰδέαν τῶ πάντη διεσῶ-
 τος πινύματος, αὐτοκίνητόν τε εἶναι.

Πύρρων ὁ ἡλείος ἀναξάρχῳ συνακολουθῶν, Πύρρῳ
 καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς καὶ τοῖς μάγῳις συνέμι-
 34 ξεν, ἔτος τὸ τῆς κατὰ ληψίας καὶ ἐποχῆς εἰδος εἰ-
 σήγαγεν, ἐδὲν γὰρ ἔφασκεν οὐτε καλὸν ἢ τε αἰχρὸν

θέσθ. ἔλθον δὲ ἵππ' ἰδεῶν συωιδεῖν ὅσαι περὶ ἀλ-
 λήλας εἶτιν, οἷον ὅπισθ' ἡμῶν ἢ μέγεθος, ἢ δειπο-
 τεῖαν ἐν θυμουμένοις, ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν δὲ τὸ με-
 τέχειν ἐκείνων ὁμώνυμα ἐκείναις ὑπαφ' ἑ. λέ-
 γω δὲ οἷον δίκαια μὲν, ὅσα τῷ δικαίου, καλὰ δὲ
 ὅσα τῷ καλῷ, ἐστὶ δὲ τῶν εἰδῶν ἑκάστον αἰσθιόντε καὶ
 νόημα, καὶ περὶ τούτοις ἀπαθές, διὸ καὶ φησὶν
 ἐν τῇ φύσει τὰς ἰδέας ἰσάνασθαι καθάπερ ὡς δειψί-
 ματα. τὰ δ' ἄλλα ταύταις εἰσὶν ὁμοι-
 ώματα καθεστῶτα. ὁ τῶν ὅπ' ἡμῶν περὶ τῶν
 τῷ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἵππ' ἰδεῶν οὕτω λέγει. ἄρ' ὅστιν
 αὐλησὶς τι περὶ γὰρ τῶν ἀνὺ μὲν οὐκ. ἀνθρώπος
 οὐκ αὐλησὶς ὅστιν, ἐξ αὐτῶν. φέρε ἴδω τί δ' αὐλη-
 ταί τις. εἰ μέντοι δοκεῖ ἀνθρώπος, ἢ γὰρ ἔ; πά-
 νυ μὲν οὐκ. ἐκ οὐκ δοκεῖς οὕτως ἔχειν καὶ περὶ
 τ' ἀγαθοῦ. τὸ μὲν ἀγαθὸν * τὸ δὲ, περὶ γὰρ εἰ- 79
 μὲν καὶ αὐτὸ, ὅς τις δέκα εἶδη μαθὼν τῶν ἀ-
 γαθῶν γίγνεται ἕως. ὁ πλάτων χαβρία συωείπει-
 ται περὶ στρατηγῶν φεύγοντι θανάτῳ, μηδεὶν τῶν
 πολιτῶν τῷ περὶ τῶν βελήθεντος, ὅτι καὶ ἀνί-
 οντι αὐτὰς εἰς τὴν ἀκρόπολιν συὸν περὶ χαβρία,
 * κελεύρος ὁ συκοφάντης ἀπατήσας, φησὶν,
 ἄλλα συωαγορεύσων ἡμεῖς, ἀγνοῶν ὅτι καὶ σὲ τὸ
 σωκράτους κώνειον ἀναμένει; ὁ δ' ἔφη, καὶ ὅτε ὑ-
 πὲρ τῆς πατρίδος ἐστρατεύομαι, ὑπέμνητον τοὺς
 κινδύνους, καὶ νῦν ὑπὸ τῷ κατ' ἡμέραν δὲ φί-
 λον ὑπομνήσθαι. ποιεῖς δὲ ὡς ὁμοῦς ἐσκόφθη, καὶ
 αὐτὸς

φασὶ δὲ ὡς ἐκ τινος θείας ὀψέως ἡ μήτηρ αὐτῆς ἔλ-
 κυος γέγονεν ὅππασιν αὐτῇ τὸ ἀπόλλωνος, καὶ
 ἡνίκα ἔτεκε τὸν πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνε-
 γχέτο. πλάτῳ δὲ ὦν τὰ σέρνα ἢ τὸ μέτωπον,
 πλάτων θεωρητορὸς ὦν. οἱ δὲ, ὡς πλατὼν ἐν
 λόγῳ οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθεῖσθαι. τίμων δὲ
 κωμῳδῶν αὐτὸν ἐν σίλλοις, Φησί, τῶν πάν-
 των δ' ἡγεῖτο πλατίτακος, ἀλλ' ἀγορητὴς ἡδυσ-
 πῆς τέττις ἰσογράφος, οἷον ἡγεθῆμεν δένδρῳ ἐ-
 φεζόμενοι, ὅπα λελόμεσθαι ἰεῖσι. ὥστερον γὰρ
 ἡ ἀκαδημία τὸ χωρίον ἀκαδημίας ἐκαλεῖτο. οὗ-
 τος μίξιν ἐποίησατο τῷ τε ἡρακλειτεῖων λόγων
 καὶ πυθαγορικῶν καὶ σωκρατικῶν. τὰ μὲν γὰρ
 αἰσθητὰ καὶ ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ, καὶ πυ-
 θαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ καὶ σωκράτῳ ἐφιλο-
 σόφει. ὡφέλιται δὲ πολλὰ παρ' ὅππασιν, Φη-
 78 σὶ γὰρ ὁ ὅππασιν λέγουσιν οἱ σοφοὶ τὴν ψυ-
 χὴν τὰ μὲν, καὶ τὴν σώματις αἰσθάνεσθαι, οἷον
 αἰκούσαν, βλέπουσαν, τὰ δ' αὐτὴν καθ' αὐτὴν
 ἐνθυμεῖσθαι μηδὲν τὰ σώματις ἡγεῖσθαι, διὸ
 καὶ τῷ ἐντὸς τὰ μὲν, αἰσθητὰ ἐστὶν. τὰ δὲ νοητὰ,
 ὧν ἕνεκα καὶ πλάτων ἐλεγεῖν ὅτι δεῖ τοὺς συνιδεῖν
 τὰς τῶν πάντων ἀρχὰς ὅππασιν αὐτῶν, ὥστερον
 μὲν αὐτὰς καθ' αὐτὰς διελέσθαι τὰς ἰδέας οἷον ὁ-
 μοιότητα καὶ μονάδα καὶ πλήθος καὶ μέγεθος καὶ
 σάσιν καὶ κίνησιν, ὥστερον αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ κα-
 λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπο-

α. κ.

τῶν ὄντων σοιχεῖα· κόσμοις δ' ἀπείρου, οὐ* ὡς
 λάμπει δ' ἔ, τὰ νέφη συνίσταται, τῆς α' φ' ἡλίου
 ἀτυΐδος ἀναφύουμένης, καὶ αἰρέσεως αὐτὰ εἰς τὸ
 περὶ ἔχον, οὐσίαν θεῶν· σφαιροειδῆ, μηδὲν ὅμοιον
 ἔχουσαι ἀνθρώπῳ, ὅλον δ' ἐόρῃ καὶ ὅλον ἀκούειν,
 μὴ μὲντοι ἀναπνεῖν, σύμπαντα τε εἴη νοῦ καὶ
 φρόνησιν καὶ αἰδίων· περὶ τὸς ἀπεφάνητο ὅτι
 πᾶν τὸ γινόμενον φθαρτὸν ἐστὶ, καὶ ἡ ψυχὴ πνέου-
 μα, ἔφη τὸ καὶ τὰ πολλὰ ἥσσω νοῦ εἶναι καὶ τοῖς
 τυραννοῖς ἐπιτυχάνειν ἢ ὡς ἡκιστα ἢ ὡς ἡδιστα ἐμ-
 πεδοκλέους εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ἀνδρείτος ἐστὶν ὁ
 σοφός, εἰκότως ἔφη, σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ἐπι-
 γνωστόμενον τὸν σοφόν· περὶ τὸς δ' εἶπεν ἀκατά-
 ληπτα εἴη τὰ πάντα.

Ο

μπερς

Οἱ μπερς ἰσορεῖται γινέσθαι τυφλός, ὡς μὴ ἡτ-
 τηθεὶς ὀπισθιμίας* ἢ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχε- 76
 ται.

Π

α. κ.

δης.

νδα.

ς.

κεκλί-

ος

λάτων

Παλαμήδης δὲ τὸ ζ' καὶ π', καὶ φ' καὶ χ'
 σοιχεῖα.

Πίνδαρος ὁ λυρικός αἰτήσας τὸ κάλλιστον αὐ-
 τῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον ἀπέθανεν ἐν
 δεῦξω, ἀνὰ κεκλιμένα εἰς τὰ τε ἐσθμένα αὐ- 77
 τῷ δεοξένῳ γόνατα.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος λέγεται, μὴ γάμον πινᾶ,
 μὴ δ' ὀμιλίαν σώματος· καθάπαξ ἀναχέσθαι.
 φασί

αυλήσαται. διὸ καὶ φησὶ· τί γὰρ ὅστι πλάτων ἢ
μωσῆς ἀττικίζων;

Νέστωρ ἐποποιὸς ὃ ἐν λυχίας ἐγραψεν ἰλιάδα Νέστωρ.
λειπογράμματον, ἔστι γὰρ ἐν τῇ α̃, μὴ δύρεσκε-
74 σθαί α̃. καὶ * κατὰ ῥαψωδίαν οὕτω τὸ ἐκάστης
ἐκλιμωάνειν σοιχεῖον, ἐπέτισε δὲ καὶ ἔρυφιδω-
ρος ἐδύσειαν ὁμοίως αὐτῇ.

Ξ

Ξάνθος λυδοὺς ἰσχυρὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς λυ Ξάνθος.
διακῶν τῆ ἰσχυρῶν φησὶν ὅτι περὶ τοῦ γύγης ὁ
λυδῶν βασιλεὺς γυναικας δυνέχσεν, ὅπως αὐ-
ταῖς χρῶντο ἀφ' νεαζούσαις.

Ξινοκράτης ὁ φιλόσοφος, πῶς ἐφαντο αὐτῷ Ξινοκρά-
τῆ μακεδόνοιο ἀλεξάνδρου χρυσῷ ξιάκοντα τὰ-
λαντα, ἀπέπεμψεν εἰπὼν βασιλεῖα δεῖσθαι χρη-
μάτων οὐ φιλόσοφον. ἀντιπάτριον ποτὲ ἐλθόν-
τος εἰς ἀθῶνας, καὶ ἀσπασαμένῃς τὸν, οὐ περὶ
τερεῖ ἀντιπεροπῆγός εἰσε, πρὶν ἢ τὸν λόγον ὅν ἐ-
λεγε δεῖν περὶ ἀσθαι· ἀτυφώτατος δὲ ὢν πολλὰ-
κις αὐτῷ τῆς ἡμέρας ἐμελέτα, καὶ ὥραν μίαν
φασὶν ἀπένεμε σιωπῇ· ἀθῶναί τε δ' ὁμοίως αὐ-
75 τὸν τοιοῦτον ὄντα, ὅτι περὶ κόν ποτὲ, * τὸ μετρί-
κιον ἀτονουῦτα δεῖναι, καὶ αὐτὸν ὡς εἴται δη-
μήξιος ὁ φαληρεὺς, καὶ ἐκάτερον ἀποκρίσθησε
Ξινοκράτῃ μὲν, τὴν * ἐλδύπειαν, ἀθῶναί τε δὲ
τὸ μετρίκιον. ἐλδύπειαν,

Ξινοφάνης ὁ κολοφώνιος ἐλεγε τέσσαρα εἶναι Ξινοφά-

τὴ δὲ χιμῶνος, κώδιον. περικεφάλαιον δ' αὐ-
τῷ φέρειν ἔδει. τό, τε περιαγόμενον ποτήριον ἔ-
μειζον κοτυλιαίου. ξάγημα, θέρμος ἢ κύαμος.
ἔστι δ' ὅτε καὶ ὠρίων, ἀπῶρος, ἢ ῥόα, ἢ ὄχνη,
ἢ νῆ δ' ἴχαθι. λυκόρροον δὲ γραψας αὐτῷ ἐγ-
" κώμιον, πρὸς τοῦτου φησὶν, ὡς ἐκ βραχέας δαι-
" τὸς ἢ βαιὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται πρὸς μέτρον.
" τράγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκδοῖς λόγος.
" τὸτον φασὶ τυράννων πηλάκις ἐλδιδερώσαι τὴν
παξίδα· φοιτᾷν γουῦ καὶ πρὸς ἀντίγονον καὶ
βοῦλεσθαι ἐλδιδερώσαι πάλιν αὐτῷ. τὴ δέ,
μὴ εἰκόντος, ἐπ' ἀθυρίας ἀσιτήσαντα ἐπὶ τῇ
μερῶν, τὸν βίον μεταλλάττει.

ἔλισ- Νέλιοςτος ἔλεγε τὸ πᾶν ἀπειρεν εἶναι καὶ ἀ-
ς. ναλλοίωτον, καὶ ἀκίνητον καὶ ἐν ὁμοίον ἑαυτῷ καὶ
πλήρες, κίνησιν τε μὴ εἶναι, δοκεῖν δὲ εἶναι, καὶ
πρὸς θεῶν ἔλεγε μὴ δεῖν ὑποφαίνεσθαι, μὴ γὰρ εἶναι
γνώσιν αὐτῶν.

N

νικόλα- Νικόλαος φιλόσοφος ὁ δαμασκηνὸς τοσού-
τον ἡγαθήτη πρὸς τὴν αὐγούσπυ καίσαρος ὡς τε
τὴς ἐπὶ ἐκείνου πεμπομένους * πλακουῦτας τῷ 7,
καίσαρι νικολάους αὐτὸν χαλεπὴν, καὶ δξαμένει
τὴ τοῦ ἀχρὶ τῆς σήμερον.

ἐμήνι- Νουμήνιος πυθαγορικὸς φιλόσοφος ὁ ἀπαμειβῶν
τῷ πλάτωνος διάλογον * ἐλεγξεν ὡς ἐκ τῆς μω-
σαϊκῶν βιβλίων τὰ πρὸς θεοῦ καὶ κόσμου ὑπο-
συλή-

μεν δὲ ἡμεῖς τὸ ἐρεξίως ἐρεξίαντα φερόμεθα.

Φερεκύδην τὸν σύχρον, ἐπὶ δὲ καὶ τὸν παλαιόν. Φερεκύδης δὲ νήστον ἢ σύχρον, φασὶν οὐ γὰρ εἶναι ἀπὸ τῆς αἰτίας. ἀλλ' ἐαυτὸν ἀπῆσται κησαμένον τὰς ἐκείνου ὑπὸ κρύφα βιβλία. ἕως οὗ ποτε, καὶ οὗτος ἀπὸ ψυχώσεως λόγον εἰσήνεγκε, γένηται δὲ ἐκείνου βροτος.

Φιλήμων ὁ συρακούσιος ὑπὸ σταυρῶν καὶ βασάνων ἐτελεύτησεν, ὡς δὲ καὶ φιλικὸς ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν καὶ ἐστὶ τὸ τοῦ ὀπίγραμματος ὁ ποιητὴς ἀνέκδοτον ἀνθρώπων βίαν ἔλεγε μὴ ἀποκτείνεσθαι τοὺς φίλους. οὗτος ἐγραφε τὸν φιλικόν.

Φιλίσκον τὸν μιλήσιον μέγα κρείσσον αὐτοῦ Φιλίσκου λητὴν ὄντα ὡς οὐδοξότατον ἰσχυρότατον ὁ μέγα αὐλοβύπλευ ἐκάλει.

Φιλιταῖς ὁ κῶος ἰχθυοῖς ἐκ τῶν ἰκτιῶν τὸν Φιλίαν καλέμενον ψαύδμενον λόγον ἀπίθανον.

Φίλων ὁ ἐβραῖος ὁπαύτιν πρὸς πλάτωνα ὁ φιλικὸς μοιότητα ἔχε κατὰ τὴν φράσιν καὶ ἐχάριται, ὡς καὶ εἰς παρρημίαν παρ' ἑλλήσι τέτοχε μῆσαι, πλάτων φιλωνίζει, ἢ φίλον πλατωνίζει.

Φιλί... ὁ λήμιος ὁ τὰς εἰκότας χάριτας... ὁ σοφιστὴς φίλος ἔστιν... ὁ φιλικὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς φιλίας... ὁ φιλικὸς δὲ ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς φιλίας...

μετὰ σαρκὸς εἰς ἔρανὸν ἀρπαγίσηται . καὶ δὲ ὁ
 ξιβωνιανὸς, ἔλλω καὶ ἄθεος.

καίος Τυρραίνων φασὶ τὸν ἐλεγκοπὸν πῆς μέλει
 χρησάμενον ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπο-
 λέμουσι, παρεξύναι λακεδαιμονίους καὶ ταύτη
 ὁπκρατες ἐρεῖς ποιῆσαι.

αν- Τυραννίων ὁ ἐμισπνὸς θεόφρατος πρὶν καλού-
 μνος, μετεκλήθη τυραννίων ὡς καταξέχων ἡδ
 ὁμοχόλων, * οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκῆλου, ο
 ληφθεὶς καὶ πλείσιος ἐν ῥώμῃ γλυτόμνος, ἐκτί-
 σατο * βιβλίον ὑφ' ὧν ταῖς ξεῖς μυριάδας.

Υ

πατία Υπατία ἡ θεῶνος θυγάτηρ τῷ ἀλεξανδρέως
 φιλοσόφῃ καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διασπάθη ὑπὸ
 ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβριθεῖν,
 * καὶ ὅλης τῆς πόλεως διασάρη . τῷ δὲ πᾶσι 91
 πονθε, * ὅθεν τὴν ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσαν σοφίαν ἐμά- 92
 λιστα εἰς τὰ πρὸ ἀστρονομίας.

Φ

δων. Φαίδων ἡλεῖος ὁ σωκράτους μαθητὴς αἰχ-
 μάλωτος ὑπὸ ἰνδῶν ληφθεὶς, εἴτα περθεὶς πορ-
 νοβοσκῶντι, περθεῖται ὑπ' αὐτῶν πρὸς ἐταίρησιν
 ἐν ἀθλίαις . ἐντυχὼν δὲ σὺν 93
 νῶ, ἡράσθη τῷ λόγῳ
 ὁ δὲ περθεῖται ἀλ-
 τὸ ἐν τῷ
 κληθεῖ

μυρεδ' ἡμᾶ τῷ ἐρεξίεως ἐρεξίακῃ περσηγορύθῃ.

Φερεκύδην τὸν σύριον, ἐστὶ δὲ μία τῶν κυκλά- Φερεκυ-
δων νήσων ἡ σύρις, φασὶν οὐ χεῖν διδάσκαλον, δης.
ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσας κτητάμυρον τὰ φοινίκων
ὑπόκρυφα βιβλία. ἔτος περὶ τὸν πρὸς μετεμ-
ψυχώσεως λόγον εἰσήνεγκε, γέροντι δὲ φθειρό-
βροτος.

Φιλήμων ὁ συρακούσιος ὑπὸ σφοδρῆ γέλω- Φιλή-
τος ἐτελεύτησεν, ὡς δὲ καὶ φιλισίων ὁ νικαδύς, εἰς μων.
ὃν καὶ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὀπίγραμμά : ὁ τὸν πολυσένα-
κτον ἀνθρώπων βίον ἑλωπι μίξας νικαδύς φι-
λισίων. οὗτος ἐγραφε τὸν φιλόγελων.

Φιλίσκον τὸν μιλήσιον ῥήτορα περὶ τὸν αὐ- Φιλίσκ-
λητικῶ ὄντα ὡς δὲ δοξότατον ἰσχυράτης ὁ ῥήτωρ
αὐλοξύπλου ἐκάλε.

Φιληταῖς ὁ κῶος ἰχθυοφίλος ἐκ τῆς ζητεῖν τὸν Φιλητ-
καλέμυρον ψαλδόμενον λόγον, ἀπέθανε.

Φίλων ὁ ἐβραῖος τσαυτότῳ παρὸς πλάτωνά ὁ- Φίλων.
μοιότητα ἔχει κατὰ τὴν φράσιν καὶ δῆλον αἶσαν, ὡς καὶ
εἰς παρρησίαν παρ' ἑλλήσι τὸ τοιοῦτον χερῆσαι, ἢ πλα-
των φιλωνίξει, ἢ φίλων πλατωνίξει.

Φιλόσεως ὁ λήμνιος ὁ τὰς εἰκόνας γράφας, Φιλό-
υῖος ὡς τῆς περὶ τοῦ σοφιστοῦ φιλοσεῶτος λημνί-
ουτος ὁ δούτερος ἐσοφίσδυσεν ἐν ἀθλίαις, εἴτα
ἐν ῥώμῃ ὅπῃ σεβήσου τῆ βασιλείας.

X

Χοίρελλος σάμιος ποιητὴς ἐγραφε τὴν ἀθη- Χοίρε-
ναίαν. λος.

μετὰ σαρκὸς εἰς ἕρανὸν ἀρπαγῆσεται. καὶ δὲ ὁ
 ξιβωνιανὸς, ἑλλένῃ καὶ ἄθεος.

αἰός Τυρραῖον φασὶ τὸν ἐλεγκοποιὸν πῆς μέλεσι
 χρησάμενον ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπο-
 λέμουσι, παρῆξιναι λακεδαιμονίοις καὶ ταύτῃ
 ὅπικρατες ἐρεῖς ποιῆσαι.

αν- Τυραννίων ὁ ἐμισσηνὸς θεόφρατος πρὶν καλοῦ-
 μνος, μετεκλήθη τυραννίων ὡς καταξέχων ἡν
 ὁμοχόλων, * οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκῆλου, ο
 ληφθεὶς καὶ πλέσιος ἐν ῥώμῃ γυρόμενος, ἐκτί-
 σατο * βιβλίον ὑπὸ τὰς ξεῖς μυριάδας.

Υ

ατία Ὑπατία ἡ θέωνος θυγάτηρ τῆ ἀλεξανδρέως
 φιλοσόφῃ καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπάσθη ὑπὸ
 ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβριδῆν,
 * καὶ ὅλης τῆς πόλεως διεσάρη. τῆς δὲ πᾶς 91
 πονθε, * διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν ἐμά- 92
 λιστα εἰς τὰ πρὸ ἀσεβειῶν.

Φ

δων. Φαίδων ἡλεῖος ὁ σωκράτους μαθητὴς αἰχ-
 μάλωτος ὑπὸ ἰνδῶν ληφθεὶς, εἶτα περθεὶς πορ-
 νοβοσκοῦ πινι, περθέτη ὑπ' αὐτῆς περὶ ἐταίρησιν
 ἐν ἀθλίωσι. ἐντυχὼν δὲ σωκράτει ἐξηγουμέ-
 νῳ, ἠρώσθη τῆς λόγων αὐτῆς καὶ αἰτεῖ λύσασθαι,
 ὁ δὲ πείθει ἀλκιβιάδην πρὸς αὐτὸν, καὶ καὶ
 τὸ ἐν τούτῳ φιλόσοφος. οὗτος ἤρξε τῆς ἀπ' αὐτῆς
 κληθείσης ἡλειακῆς αἵρέσεως, ἥτις ἕσπερον ὑπὸ
 μνηδῆμα

19 κακαλυμμένον, ὡς κρύψης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν
 „ ἔχειν ἰματίου * καὶ νοῦ, ἢ τοῦ νοῦ καὶ ἰματίου. καὶ
 „ ὅς παρωδήσας, εἶπεν εἰς αὐτὸν οὕτως. καὶ μὲν
 „ σίλωνων εἰσέδον χαλεπὸν ἔχοντ' ἄλγεα ἐν με-
 „ γάροισι ὅθι φασὶ τυφώεως ἔμμεναι δύναις, ἐν δὲ τῷ
 τ' ἐρίζεις, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταίροι. τὴν
 90 δ' ἀρετὴν ὡρᾷ γράμμα * διώκοντες κατέβρι-
 βον. ἔπος δ' σίλωνων γηράσας καὶ νοσήσας, οἶνον
 παρσθήκατο ὡς τὰ χον δ' ἀποθανῆναι, καὶ γέροντες.
 οὗτος ἀνῆρει τὰ εἶδη· καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἀν-
 θροπον εἶναι μηδένα. οὔτε γὰρ τὸνδε λέγαν, οὔτε
 τὸνδε. τί γὰρ μάλλον τὸνδε ἢ τὸνδε, οὔτε ἄρα
 τὸνδε. καὶ πάλιν, τὸ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ δεικ-
 νύμηνον. λάχανον γὰρ ὡς περὶ μυρίων ἐστὶν, οὐκ
 ἄρα ὅτι τὸτο λάχανον.

Τ

Τίμαιος ὁ ταυρομυρτίτης γρασοπλήκτρις ἐ- Τίμ
 λέγειτο δὲ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγρᾶψεν.

Τιμόλαος ὁ λαριστινὸς ῥήτωρ ἐδιπλασίασε Τιμ
 „ τὴν ἰλιάδα περιμειβλὼν σίχον περὶ σίχον, ἐ- ος.
 „ χει δ' οὕτως. μῆνιν αἶεσι θεὰ πηληϊάδεω ἄχι-
 „ λῆος, ὡς ἔειπετο χρύσου κεχλωμένος εἶνεκα κού-
 „ ρης, δουλομένῳ, ἢ μυρὶ ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
 „ μαρναμένοισι, ὅτε ζώσιν ἄτερ πολέμιζον ἀνὰ κτεας,
 „ πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι' ἀπὸ πτολίεθρον, ἰφθίμους
 „ ἔκτορες ἐν παλάμησι δαΐζομένων ὑπὸ δουρὶ.

Τριβωνιανὸς κολακάδων ἰουστινιανὸν βασι- Τρι
 λεία, ἐπειδὴ αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλὰ νια
 μετὰ

καταλογάδην δωρίδι δαλέκτω, μίμοις ἀνδρείοις καὶ γυναικείοις, καὶ φασὶν πλάτυνα τὸν φιλόσοφον αἰεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθύδεν ἐπ' αὐτῶν ἔειπ' ὅτε.

ΛΠ-

Στίλπωνων ὁ μεγαροδὺς ἴσους τὸν δῖον Πηλογοῖα καὶ σοφιστεία περὶ τοὺς ἄλλους, ὡς τε μικροῦ δεῖσαι παῖσαν τὴν ἐλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὴν, μεγαρίσας ἀπέσπασε μὲν οὐκ καὶ αἰλοὺς πολλὰς, δῖον Πηλον δὲ τὸν βοασπορειὸν καὶ κῦρμηκα τὸν ἑξαιέτου πῶδρα γυμνομένους ὡς ἐλέγξοντας ζηλωτὰς ἔχε· τέττον ἀπεδέχετο καὶ Πηλομαῖος ὁ σωτήρ, καὶ ἐγκρατὴς μέγαρον γυμνομένος, ἐδίδου τε ἀργύριον αὐτῷ, καὶ παρεκάλει εἰς αἴγυπτον συμπλεῖν, ὃ δὲ, μέγριον μέντι τ' ἀργυροδίου προσήκατο. ἀρνησάμενος δὲ τὴν ἑδὸν, μετῆλθεν εἰς αἴγναν, ἕως ἐκείνος ἀπέπλυνεν. ἀλλὰ καὶ δημήτριος ὁ ἀνιγόνε καταλαβὼν τὰ μέγαλα, τὴν τε οἰκίαν αὐτῷ φυλαχθῆναι, καὶ πάντα τὰ ἀρταφέντα περὶ τὸν οἶκον ἔπεισεν, ὅτε καὶ βουλομένῳ παρ' αὐτῷ ἦν ἄπο λωλόταν ἀναγραφὴν λαβεῖν, ἔφη μηδὲν τ' ἰδίων ἄπο λωλεῖναι, παρθεῖαν γὰρ μηδὲν ἔξενωσέναι, τόν τε λόγον ἔχειν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ αὐτῷ δαλεχθεῖς πῶρ' ἀνθρώπων ὀνείρας οὕτως εἶλεν, ὡς τε προσέχειν αὐτῷ. ὡς δ' ἀληθῶς κομψότατος καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλυντος, πῶρ' αὖτε τὸν ἰδιώτην ὅστις οὕτως ἰδὼν τὸν κρείττετα χειμῶνος συ-
κεκα-

πρωτον μὲν, ὡς οἶόν τε τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ
πράγματα, εἰ δὲ μὴ, τῷ γε λόγῳ.

Ποτάμωνα τὸν μυτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν Ποτε-
παξίδα ἐπανιόντα ποτέ, ὁ καῖσαρ πᾶσι τοῖς ποιού-
τοις ἐφωδίαζε γράμμασι, ποτάμωνα τὸν λεσβώ-
νακτος εἶπες ἀδικεῖν πολμήσοι, σκεφάσθω εἰ μοι
διωθήσεται πολεμεῖν.

Σ

Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ὅστις, ἐρμηνευομέ- Σίβυ
νη πρὸς τῆς, ὅθεν αἱ θήλειαι μάντιδες ἐνὶ ὀνόμα-
τι, σίβυλλα ὠνομάζοντο. γεγόνασι δὲ σίβυλλα
δέκα. ὧν πρῶτη ἡ χαλδαία ἡ πρὸς τοῦ πρῶ-
του οὐσία. εἰ δὲ οἱ σίχοι αὐτῆς ἀπελθεῖς οὐρίσ-
κονται καὶ ἄμεστοι, οὐκ αὐτῆς ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῆς
ταχυγράφων, ἀσυμφασάντων τῇ ῥύμῃ τὸ λόγος,
ἅμα γὰρ τῇ ὀπιπνοία, ἐπέπαυτο ἡ τῆς λεγομέ-
νων μνήμη.

Σπισίχορος ὁ λυρικὸς γράψας φόρον ἐλένης, Σπι-
ἐτυφλώθη. πάλιν δὲ γράψας ἐλένης ἐκώμιον, 'χορ
ἀνέβλεψεν. ἐκλήθη δὲ σπισίχορος ὡς πρῶτος ἐν
κισσαρῶδία σήσας χορὸν, πρῶτον γὰρ πίσιας ἐ-
λέγετο.

Σαπφὴ ἡ λεσβία δι' ἔρτα φάωνος τῇ μυτυ- Σαπ-
ληναίᾳ, ἐκ τῇ λουκάτῃ κατεπόντισεν ἑαυτὴν.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς μέλιττα ἐκαλεῖτο δὲ Σοφ-
τὸ ἡδύ.

Σώφρον σιρράκούσιος ἀγαθοκλέους, ἔγραψε Σώφ-
κῆτα.

ἔτε δ' ἰκαμον, ἔτε ἄδικον, καὶ ὁμοίως ὅπῃ πάντων,
 μηδὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ νόμῳ δὲ καὶ ἔδει πάντα
 τοὺς ἀνθρώπους θεράττειν, ἐγὼ μᾶλλον τόδε ἢ τόδε
 εἶ⁹ ἔκαστον, φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκπατεῖν καὶ ἐρημάζειν
 ἀπηνίως ὅππῃ φανόμηνον τοῖς οἴκοι. τὸτο δὲ ποιεῖν
 ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινὸς ὄνειδ' ἴζοντος ἀναξάρχῳ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔτερόν πνα διδάξαι ἕτος ἀγαθόν, αὐ-
 τὸς αὐλας βασιλικὰς θεωροῦσιν, αἰεὶ τε εἶναι ἐπ'
 ταῖς αὐτῶν κατὰ σήματι, ὡς τε εἰ καί τις αὐτὸν κα-
 τὰ λίποι· μεταξὺ λέγοντα, αὐτῶν δ' ἄπεραίνεον τὸν
 λόγον, πολλάκις δὲ καὶ ἀπεδήμῃ μηδενὶ θεωρεῖ-
 σάντων. καὶ συνερέμετο οἷς πῶς ἤθελε, καταληφ-
 θεὶς δὲ ποτὲ αὐτῶν λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τιτὼ αἰ-
 τίαν, ἔφη, μελετᾶν χρεὶς ὅς εἰναι, ἐν ταῖς ζητήσε-
 σιν ὑπ' ἑδενὸς κατεφρονεῖτο, διὰ τὸ ὀξοδικῶς
 λέγειν καὶ ὡρὸς ἐρώτησιν, ἔπειθ' ὑπὸ τῆς παρσί-
 δος ἐπμήθη, ὡς τε καὶ ἀρχαῖος κατέστη. καὶ δὲ
 ἐκείρον πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλεια ἐψηφίσθη
 οὐσεβῶς καὶ τῇ ἀδελφῇ συνεβίω * μαιουέση, καὶ 85
 φέρον εἰς τιτὼ * αὐρῳ, ὅπῃ θεάκη, ὀρνίθια εἰ 86
 τύχοι καὶ χοιρὶδ' καὶ τὰ ὅπῃ τῆς οἰκίας ἐκᾶβαι-
 ρε⁹ ἀδελφὸς, καὶ ἰχθὺς τὶ πρὸς τῆς ἀδελ-
 φῆς, φιλίσα ἐκαλεῖτο· ὡρὸς δὲ τὸν λαβόμηνον, εἰ-
 πεν * ὡς οὐκ ἐν γυναικί ὅπῃ δειξίς τῆς ἀδελφῆς 87
 εἰας καὶ κυδὸς ποτὲ ἐπενεχθέντος * δραπονηθέν 88
 πρὸς, εἶπε ὡρὸς τὸν αἰπασάμηνον ὡς χαλεπὸν εἶη
 ὁλοχερῶς ἐκδυῖναι τὸν ἀνθρώπον. διηγωνίζετο δὲ
 ὡρὸν

„ αὐτὲς ὑπὸ τῆς κωμικῶν θεόπομπος γουῦ φησὶν ,
 „ ἐν γὰρ ὅσιν ἐδὲ ἐν , τῷ δὲ δύο μόλις ἐν ἔστιν ὡς
 80 φησὶ πλάτων , ἀλλὰ καὶ ἀναξανδρίδης , ὅτε * τὰς
 „ μωρίας ἐξωγῆν ὡς περ πλάτων . καὶ τίμων πα-
 „ ραγραμματούζων αὐτὸν , ὡς ἀνέπλασε πλάτων
 „ πεπλασμένα θαύματα εἰδώς . ἀλεξίς , εἰς και-
 „ ρὸν ἦκει , ὡς ἔγω γ' ἄπορουμένην ἄνω κάτω τε πε-
 „ ριπαύουσ' ὡς περ πλάτων , σοφὸν ἐδὲ δῶρκε , ἀλ-
 „ λὰ κοπιῶ τὰ σκέλη . καὶ πάλιν . λέξης πρὸ ὧν
 81 οὐκ οἶδα * συγγενὲς ἔχων πλάπτει , καὶ γνώση
 „ λίσσον καὶ κόμμυον . ἀμφὶς αὐφικεράται . τὸ δ' ἀ-
 82 γαθὸν ὅπ' ποτὶ ὅσιν * οὐ σὺ τυγχάνειν μέλλεις
 „ δὲ ταύτῳ , ἦ τ' οὐ οἶδα τίς τ' ἐγὼ ὧ δέσσωτα ἢ
 „ τὸ τῷ πλάτωνος ἀγαθόν . ὁ πλάτων πρὸ μὲν ὧν
 „ κατέλιπε δ' ἀποφαίνεται . τὰ δὲ ψυδῇ διελέγχε-
 „ πρὸ δὲ τῆς ἀδήλων ἐπέχει . καὶ πρὸ μὲν τῆς αὐ-
 „ τῷ δοκουύτων ἀποφαίνεται δὲ πρὸ τῶν πρὸ
 83 σῶπιν * σωκράτους , πρὸ μὲν . πρὸ δὲ τῆς ψυδῶν
 „ ἐλεγχόμενοις εἰτά γ' ἀποσύμαχον , καλλικλέα ,
 „ πῶλον , γοργίαν . ἔλεγε δὲ τῷ μὲν ψυχῷ , ἀρ-
 „ χὴν ἔχειν ἀρεθμητικὸν , τὸ δὲ σῶμα γεωμετρι-
 „ κῶν , ὡς ἔζετο δὲ αὐτῷ ἰδέαν τῶ πάντη διεσῶ-
 „ τος πνύματος , αὐτοκίνητόν τε εἶναι .

Πύρρων ὁ ἡλεῖος ἀναξάρχῳ συνακολουθῶν , Πύρρ
 καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς καὶ τοῖς μάγους συνέμι-
 84 ξεν , ἔπος τὸ τῆς κατέλιπε ψυχῆς καὶ ἐποχῆς εἰδος εἰ-
 „ σήμαχον , ἐδὲν γὰρ ἐφασκεν οὐτε καλὸν ἔτε αἰρεθόν

θέσθ. ἔστι δὲ τῶν ἰδιῶν συλλογῶν ὅσαι πρὸς ἀλ-
 λήλας εἰσὶν, οἷον ὅτις ἡμῶν ἢ μέγας, ἢ δευ-
 τεῖαν ἐνθυμουμένοις, ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν ἔχει τὸ με-
 τέχειν ἐκείνων ὁμώνυμα ἐκείναις ὑπάρχει. λέ-
 γω δὲ οἷον δίκαια μὲν, ὅσα τῷ δικαίου, καλὰ δὲ
 ὅσα τῷ καλοῦ, ἔστι δὲ τῶν ἐιδῶν ἕκαστον αἰδιόοντε καὶ
 νόημα, καὶ πρὸς τούτοις ἀπαθές, διὸ καὶ φησὶν
 ἐν τῇ φύσει τὰς ιδέας ἰσάναι καθάπερ ὡς αἰδιό-
 οντα. τὰ δ' ἄλλα ταύταις εἰσὶν ὁμοι-
 ὴματα καθεστῶτα. ὁ τῶν ὁπίσθιος πρὸς τὴν
 τῷ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς τῶν ἰδιῶν οὕτω λέγει. ἄρ' ὅτι
 αὐλησίς π. πρὸς τὸ καλόν· τῶν μὲν οὐκ. ἀνθρώπος
 οὐκ αὐλησίς ὅτιν, ἕδαμῶς. φέρε ἴδω τί δ' αὐλη-
 ταί τις. εἰ μέντοι δοκεῖ ἀνθρώπος, ἢ γὰρ ἔ· πά-
 νυ μὲν οὐκ. ἐκ οὐκ δοκεῖς οὕτως ἔχειν καὶ πρὸς
 τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἀγαθόν * τὸ δὲ, πρὸς τὸ καλόν εἰ- 79
 μὲν καὶ αὐτὸ, ὅς τις δὲ καὶ εἶδη μαθὼν τῶν ἀ-
 γαθῶν γίγνεται ἕτος. ὁ πλάτων χαβρία συλλογῶν
 τῶν σερατηγῶν φέρωντι θανάτου, μηδενὸς τῶν
 πολιτῶν τῆτο πρὸς τὴν βεληθέντος, ὅτι καὶ ἀνί-
 οντι αὐτὰ εἰς τὴν ἀκρόπολιν σὺν τῇ χαβρία,
 * κελεύσας ὁ συκοφάντης ἀπαντήσας, φησὶν.
 ἄλλα συλλαβοῦσιν ἡμεῖς, ἀγνοῶν ὅτι καὶ σὲ τὸ
 σωκράτους κώνειον ἀναμένει; ὁ δ' ἔφη, καὶ ὅτι ὑ-
 πὲρ τῆς πατρίδος ἐσεχθόμην, ὑπὲρ μὲν τῶν
 κινδύνους, καὶ νυνὶ ὑπὲρ τῷ κατ' ἡκοντος ἔχει φί-
 λον ὑπομνήσας. τοιοῦτος δὲ ὢν ὁμοῦς ἐσκόφθη, καὶ
 αὐτὸς

φασὶ δὲ ὡς ἔκ τινος θείας ὀψέως ἡ μήτηρ αὐτῆς ἑ-
 κυος γέγονεν ὅπως φαίνεται αὐτῇ τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ
 ἡνίκα ἔτεκε τὸν πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνε-
 γχύετο. πλατὺς δὲ ὦν τὰ σέρνα ἢ τὸ μέτωπον,
 πλάτων περὶ σιγηροῦς. οἱ δὲ, ὡς πλατὺς ἐν
 λόγοις οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι. τίμων δὲ
 κωμικῶν αὐτὸν ἐν σίλλοις, φησὶ, τῶν πάν-
 των δ' ἡγεῖτο πλατίστικος, ἀλλ' ἀγορητὴς ἡδυσ-
 πῆς τέτληξ ἰσογράφος, οἷ' ἐκείνου δένδρω ἐ-
 φείζοντο, ὅπως λεγόμενα ἰεῖσι. ὥστερον γὰρ
 ἡ ἀκαδημία τὸ χωρίον ἐκαδημίας ἐκαλεῖτο. οὗ-
 τος μίξιν ἐποίησατο τῷ τε ἡρακλειτείῳ λόγων
 καὶ πυθαγορείῳ καὶ σωκρατικῷ. τὰ μὲν γὰρ
 αἰσθητὰ κατ' ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ, καὶ πυ-
 θαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ καὶ σωκρατικῶν ἐφιλο-
 σόφει. ὠφέληται δὲ πολλὰ παρ' ὅπως φέρεται, φη-
 78 σὶ γὰρ ὁ * ὅπως χαρμος λέγουσιν οἱ σοφοὶ τὴν ψυ-
 χὴν τὰ μὲν, εἶτα τῷ σώματι αἰσθάνεσθαι, οἷον
 ἀκούσαν, βλέπυσαν, τὰ δ' αὐτὴν κατ' αὐτὴν
 ἐνθυμεῖσθαι μηδὲν τῷ σώματι γινώσκον, διὸ
 καὶ τῶν ὄντων τὰ μὲν, αἰσθητὰ εἶναι, τὰ δὲ νοητὰ,
 ὧν ἕνεκα καὶ πλάτων ἐλεγχετο ὅτι δεινὸς συνιδεῖν
 τὰς τῶν πάντων ἀρχὰς ἐπιθυμοῦντας, ὥστε
 μὲν αὐτὰς κατ' αὐτὰς διελέσθαι τὰς ἰδέας οἷον ὁ-
 μοιότητα καὶ μονάδα καὶ πληθος καὶ μέγεθος καὶ
 εἶδος καὶ κίνησιν, ὥστε αὐτὸ κατ' αὐτὸ τὸ κα-
 λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπο-

τῆς ὄντων σοιχεῖα, κόσμους δ' ἀπείρους, οὐ* ὥρα
 λάπτει δ' ἔ, τὰ νέφη σωίσασθαι, τῆς ἀφ' ἡλίου
 ἀτιμίδος ἀναφρεσμένης, καὶ αἵρεσης αὐτὰ εἰς τὸ
 ᾧδέχον, οὐσίαν θεῶν σφαιρῶν δ' ἡ, μηδὲν ὅμοιον
 ἔχουσιν ἀνθρώπῳ, ὅλον δ' ἐορᾶν καὶ ὅλον ἀκούειν,
 μὴ μέντοι ἀναπνεῖν, σύμπαρ' ἄτε εἶναι νοῦ καὶ
 φρένησιν καὶ αἰδίων. ᾧδετος τὲ ἀπεφήνατο ὅτι
 πᾶν τὸ γινόμενον φθαρτὸν ὅτι, καὶ ἡ ψυχὴ πνέ-
 μα, ἔφη τὲ καὶ τὰ πολλὰ ἡσῶ νοῦ εἶναι καὶ τοῖς
 τυράννοις ἐντυγχάνειν ἡ ὡς ἡκιστα ἡ ὡς ἡδιστα ἐμ-
 πεδοκλέους εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ἀνδύρετός ὅτι ὁ
 σοφός, εἰκότως ἔφη, σοφόν. γὰρ εἶναι δεῖ τὸν ὅτι
 γνωστόμυρον τὸν σοφόν. ᾧδετος δ' εἶπεν ἀκατά-
 ληπτα εἶναι τὰ πάντα.

Ο.

Οἱ μὲν ἰσορεῖται γινέσθαι τυφλός, ὡς μὴ ἡ-
 τηθεῖς ὅτι θυμίας. ἡ δ' ἄρα τῆς ὁρθαλμῆς ἔρχε- 76
 ται.

Π.

Παλαμήδης οὐρὲ τὸ ζ' καὶ π', καὶ φ' καὶ χ'
 σοιχεῖα.

Πίνδαρος ὁλυρικὸς αἰτήσας τὸ κάλλιστον αὐ-
 τῷ δοθῆναι τῆς ἐν τῷ βίῳ ἀθρόον ἀπέθανεν ἐν
 θεάξῳ, ἀνὰ κεκλημένα εἰς τὰ τεύχεα αὐ- 77
 τῷ θεοῦ ἐκ γόνατα.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος λέγεται, μὴ γάμιον πινά,
 μὴ δ' ὁμιλίαν σώματος καὶ θάπαξ ἀνασχέσθαι.

πλήσασταν. διὸ καὶ φησὶ· τί γὰρ ὅτι πλάτων ἢ
μωσῆς ἀττικίζων;

Νέστωρ ἐποποιὸς ὁ ἐκ λυκίας ἔγραψεν ἰλιάδα Νέστωρ.
λειπογραύματον, ἔστι γὰρ ἐν τῷ α̃, μὴ δὲ εἰς κα-
74 σθαῖ α̃. καὶ * κατὰ ῥαψωδίαν οὕτω τὸ ἐκάστης
ἐκλιμωάνειν σοιχεῖον, ἐπείσης δὲ καὶ ἑυφιδω-
ρος ἐδύσειαν ὁμοίως αὐτῶν.

Ξ

Ξάνθος λυδὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς λυ Ξάνθος
διακῶν τῶ ἰσχυρῶν φησὶν ὅτι περὶ τοῦ γύνης ὁ
λυδῶν βασιλεὺς γυναικας δυνέχουσεν, ὅπως αὐ-
ταῖς χρωτὶ ἀφ' νεαζούσαις.

Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, πῶς ἔμελλεν αὐτῶν Ξενοκρά-
τῃ μακεδόνοιο ἀλεξάνδρου χρυσὸν ἑξιάκοντα τα-
λαντα, ἀπέπεμψεν εἰπὼν βασιλέα δεῖσθαι χρη-
ματίων οὐ φιλόσοφον. ἀντιπάτρου ποτὲ ἐλθόν-
τος εἰς ἀθῶνας, καὶ ἀσπασαμένῳ τέτον, οὐ φερό-
τερον ἀντιπεροσηγόρδουσε, ὡρὶν ἢ τὸν λόγον ὅν ἐ-
λεγε δεῖν περὶ ἀνασθαῖ· ἀτυφώτατος δὲ ὢν πολλὰ-
κις ἐαυτῶν τῆς ἡμέρας ἐμελέτα, καὶ ὦραν μίαν
φασὶν ἀπένεμε σιωπῇ· ἀθῶναίσι δ' ὅμως αὐ-
75 τὸν τοιοῦτον ὄντα, ὅτι περὶ ποτὲ, * τὸ μετρί. ἐπὶ περὶ κεκο-
κίον ἀθῶνουῦτα δεῖναι, καὶ αὐτὸν ὡνεῖται δη-
μήξιος ὁ φαληρεὺς, καὶ ἐκάτερον ἀποκατέστησε
ξενοκράτῃ μὲν, τῷ * ἐλδουτερίαν, ἀθῶναίοις δὲ ἐλδουτερίαν
τὸ μετρίκιον.

Ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ἔλεγε τέσσαρα εἶναι Ξενοφά-

τῷ δὲ χιμῶϊος, κώδιον. περὶ κεφάλαιον δὲ ἀν-
 τὶ φέρειν ἔδει. τό, τε περὶ μαγόμενον ποτήριον ἔ-
 μείζον κοτυλῖαίου. ῥάγημα, θέρμος ἢ κύαμος.
 ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὠρίων, ἀπῶρος, ἢ ῥόα, ἢ ὄχνη,
 ἢ νηδὶ ἴχαθες. λυκόρροον δὲ ῥάψας αὐτὸ ἐγ-
 11 κώμιον, περὶ τούτου φησὶν, ὡς ἐκ βραχέας δαι-
 12 τὸς ἢ βασιλὲς κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται περὶ μέτρον.
 13 τῷ ῥάγημα δὲ ὁ σωφρονιστὴς τοῖς φιληκδοῖς λόγος.
 14 τῷτον φασὶ τυράννων πλάγκας ἐλδοθερῶσαι τὴν
 παρὶδον. φοιτᾶν γουῦ καὶ περὶ ἀντίγονον καὶ
 βούλεσθαι ἐλδοθερῶσαι πάλιν αὐτῷ. τῷ δέ,
 μὴ εἰκόντος, ἐπ' ἀθυμίας ἀσιτήσαντα ἐπὶ ἡ-
 μερῶν, τὸν βίον μεταλλάξαι.

ἑλισ-
 5. Νέλιοςτος ἔλεγε τὸ πᾶν ἀπειρον εἶναι καὶ ἀ-
 ναλλοίωτον, καὶ ἀκίνητον καὶ ἐν ὁμοίον ἑαυτῷ καὶ
 πλήρες, κίνησιν τε μὴ εἶναι, δοκεῖν δὲ εἶναι, καὶ
 περὶ θεῶν ἔλεγε μὴ δεῖν ληποφαίνεσθαι, μὴ γὰρ εἶναι
 γινώσκον αὐτῶν.

N

Νικόλαος φιλόσοφος ὁ δαμασκηνὸς τοσού-
 τον ἡγαπήθη περὶ τῷ αὐγούστου καίσαρος ὥστε
 τῷς ἐπὶ ἐκείνου πεμπτομέτους * πλακουῦτας τῷ 71
 καίσαρι νικολάους αὐτὸν καλεῖν, καὶ δξαμένει
 τῷτο ἄρχι τῆς σήμερον.

Νουμηνίος πυθαγορικὸς φιλόσοφος ὁ ἀπαμειβ-
 15 τικὸς πλάτωνος διάγριαν * ἔλεγξεν ὡς ἐκ τῷ μω-
 16 σαϊκῶν βιελίων τὰ περὶ θεοῦ καὶ κόσμου ληπο-
 17 συλή-

τεῖον ἀπεδίδου. πρὸς γὰρ τοὺς ἀντιπολιτευο-
 μένοις, ταῦτα παρεφέρετο. ἡλίσκετ' ἄρα, καὶ
 πρὸς ἀδελφῶν ταχὺς, καὶ πρὸς χελώνης ἀπὸς
 βραχεῖ χρόνῳ. ταῦτα δὲ ὅτιν ἀχαιοῦ ἐν τῆς
 σατυρικῆς ὁμφάλῃς, ὡς τε παρορραύουσιν οἱ
 λέγοντες αὐτὸν μηδ' ἐν ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς δι-
 ραιώδου μηδείας. σίλπωνα ἐπαυνῶν, ἄλλο
 μὲν οὐδ' ἐν εἴπε πλὴν ὅτι ἐλδοθέριος. ἐν δὲ ταῖς
 ζητήσεσιν ὧ δὲ μάχμυρος ἦν ὡς * ὥσπερ φέρων ὑπ' ὥπια
 ἀπὴν. οὐτα δὲ ἦσαν οὗτος καὶ ἀσκληπιάδης φί-
 λοι, ὡς τε ἀρχεπόλιδος τριχιλίας αὐτοῖς δια-
 72 γράψαντος * σπειζομένοις πρὸ τῆς δούτερος
 ἀρεῖ, μηδέτερον λαβεῖν, ἔγνημαν δὲ γυναικας,
 ἀσκληπιάδης μὲν τὴν θυγατέρα, τὴν δὲ μητέ-
 ρα μνηέδημος. καπειδὴ τελευτήσοι τῷ ἀσκλη-
 πιάδῃ τὸ γυνάμιον, ἔλαβε τὸ τῆς μνηέδημου. ἐ-
 κεῖνος τε αὖ, ἐπειδὴ παρῴση τῆς πολιτείας, πλε-
 σίαν ἔγνημυ, ἐπέξεψε μὲν τὴν τῆς οἰκίας
 διοίκησιν τῇ παρτέρῃ γυναικί, τὰ δὲ συμπό-
 σια οὕτως ἐποιεῖτο παρρησία μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν
 * ἐς δὲ βραδέως ἡ τῆς ἡμέρας * ἐπειτὰ τις ἐκάλει
 τοὺς παρρηγομένους καὶ αὐτοὺς ἡδὴ δεδειπνηκό-
 τας, ὥς τε εἴπῃ ἔλθοι θάττον ἀνακάμπτων, ἐ-
 πυνθάνετο τῇ ὀξύντων τί εἴη παρρηκείμενον, καὶ
 πῶς ἔχοι τῆς χρόνου. εἰ μὲν οὐκ ἔλαχανον ἦν ἡ τα-
 ρειχον, ἀνεχώρει. εἰ δὲ κρεάδιον, εἰσήεσαν.
 ἡ δὲ τῆς μὲν θέρους, ψίαδος ὅτι τῇ κληνῶν.

γείλας ὅπ βασιλέως υἱὸς ὄντι, πρὸς τὸν ἀναίδη-
 τον ἀκαφέντα π' αὐτὰ εἰκαίως, ἠρώτησεν εἰ
 ἀγρὸν ἔχει, φήσαντες δὲ καὶ πάλιν πλῆστα κτήμα-
 τα, πόροβου ὤντων ἔφη, κακείνων ὀπιμελοῦ, μὴ
 συμβῇ σοι καὶ ταῦτα δρᾶν δεῖραι καὶ κομψὸν ἰδι-
 ώτῳ ὑποβαλεῖν. πρὸς τὸν εἰπόντα πολλά
 τὰ ἀγαθὰ, ἐπύθετο πόσα τὸν ἀειθρὸν, καὶ
 εἰ νομίζοι πλείω τῆς ἑκατόν. ἰὼ δὲ καὶ * ἐκκλητῆς, 70
 καὶ τὰ τῆς χολῆς ἀδύφθορος, οὔτε γουῦ τάξιν
 τινὰ ἰὼ παρ' αὐτὰ βλέπειν, οὔτε βάρεα κύ-
 ηλῶ δέκετο, ἀλλ' οὔ ἂν ἑκαστος ἔτυχε περὶ πα-
 τῶν ἢ καθήμενος ἤκουε, καὶ αὐτὰ τέτον τὸν βό-
 πον δρᾶκειμένου. κρείττους δ' ἐποτε περυσιαμένου
 αὐτὸν καὶ καθαρπόμενου εἰς τὸ ὅπ πολιτεύεται,
 ἐπέλδυσέ πσιν εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐμβαλεῖν
 αὐτὸν, τὸν δὲ, μηδὲν ἦτον τηρεῖν παρόντα καὶ
 ὑπερκύπτοντα, ἀγᾶ μεμνόνειόν τε καὶ ἡμισίπο-
 λιν ὑποκαλεῖν. ἰὼ δ' ἐπὶς ἡρέμα καὶ δεισιδαι-
 μονέστερος, σὺν ἀσκληπιάδῃ γουῦ ποτε κατὰ
 ἀγνοίαν ἐν πανδοκείῳ κρέατων ῥιπίουμένων φα-
 γῶν, εἰπὼι μάδοι, ἐκαυτία τε καὶ ὠχρία, ἕως
 ἀσκληπιάδης ἐπετίμησεν αὐτὰ. * ὥς δὲ, εἰ- 71
 πῶν, ἠνώχλησεν αὐτὰ τὰ κρέα. ἰὼ δὲ φιλυπό-
 δοχος καὶ δρᾶ τὸ νοσῶδες τῆς ἐρεξίας, πλείω συ-
 νάγων συμπόσια, πρὸς εἶχε δὲ ὁμήρω καὶ ὄϊς
 μελικοῖς. εἶτα σφοκλεῖ καὶ ἀχαιοῖς. ὦ καὶ τὸ
 δόπερεῖον ἐν τοῖς σατύροις, αἰχὺλῳ δὲ τὸ πρὸς
 τεῖον

ἐκπυρρῦσθαι, τὴν δὲ σελήνῳ ὀλίγον τῆ πυχρῆς
μεταλαμβάνειν, * ἐκλείπειν δὲ ἥλιον καὶ σελήνην, οὐκ εἰς
τὴν κεκλίσθαι τὴν γῆν πρὸς μεσημέριαν. τὰ
δὲ πρὸς ἀρχὴν, αἰετὶνίφεισθαι καὶ κατάφυλλα
εἶναι καὶ πῆγνυσθαι, καὶ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν
σπανίως, τὴν δὲ σελήνῳ συνεχῶς, διὰ τὸ ἀνί-
στεις εἶναι τοὺς κύκλους αὐτῶν, (εἰ) τὴν ὥσπερ γε-
νέσθαι κόσμου, οὕτω καὶ ἀυξήσεις καὶ φθίσεις κα-
τα' ἅπανα ἀνάγκῃ καὶ ὅποια ὅστις δὴ καταφεί.

M

Μενέδημος ὁ ἐρεξιδύς ἀρχιτέκτονος υἱὸς καὶ, Μενέδ
ὅστις γράψαντες αὐτὰ ψήφισμά τι, καθήφατο μος.
τὴν ἀλεξάνειος εἰπὼν, ὡς οὔτε σκηνῶν, οὔτε ψη-
φίσματα πρὸς ἑαυτὴν τοσοῦτον γράφειν, πεμφθεὶς
δὲ πρὸς τὸν ἥλιον ἐρετρίων εἰς μέγαρον, ἀ-
νῆλθεν εἰς ἀκαδημίαν πρὸς πλάτωνα, καὶ θη-
ραγεῖς, κατέλιπε τὴν στρατείαν. καὶ δὲ σεμνὸς
ἰκανῶς, ὅθεν αὐτὸν κράτης παρεδῶν, φησί.

- ” φλιάσιόν τ' ἀσκληπιάδην καὶ ταῦτον ἐρέξω. ὁ
” δὲ τίμων οὕτω. * λόγον ἀναστήσας ἀφρωμέ-
” νος ἄφροσι βόμβαξ. οὕτω δ' ἦν σεμνὸς, ὡς δι-
” ρύλοχον τὸν κασσανδρέα μετὰ κλειπώιδου κυ-
ζικηνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπ' ἀντηγόρου,
ἀντειπεῖν, φοβεῖσθαι γὰρ μὴ μενέδημος αἰσθῇ).
καὶ γὰρ ὁ πικρότης καὶ παρρησιασής. ἀντηγόρου
συμβουλομένου τί εἴποι εἰ δὲ καὶ ἄλλοι ἀφίκοι-
το, σιωπήσας τὰ ἄλλα, μόνον ἐκείλυσεν ἀπαγ-

τοῖς χήμασιν εἰς μέγα κενόν, ἀπερ * ἀπειροθέ- 67
 τα, μίαν ἀπεργάζεσθαι δ' ἰνὺ κατ' ἑνὴν περσ-
 κρούονται, καὶ παντοδαπῶς κυκλούμενα δια-
 κρίνεσθαι χωρὶς τὰ ὅμοια, πρὸς τὰ ὅμοια, ἰ-
 σορρόπων δὲ διὰ τὸ πλῆθος μηκέτι δυναμένων
 πείθεσθαι, τὰ μὲν λεπτὰ χωρεῖν εἰς τὸ ἕξω
 κενόν, ὡς περ διαττόμενα, τὰ δὲ λοιπὰ, συμ-
 μίειν καὶ περιπλεκόμενα, συγκρατίζεσθαι ἀλ-
 ληλα, καὶ ποιεῖν περὶ τὸν τί σύστημα σφαιρεσι-
 δές, τὸ δὲ οἶον ὑμένα ὑφίστασθαι, περιέχοντα
 ἐν ἑαυτῇ παντοῖα σώματα, ὧν καὶ τὴν τῆ μέ-
 σου ἀντέρεισιν περιδινουμένων, λεπτόν γινέσθαι
 τὴν πείριξ ὑμέτρα συρρέοντων αἰεὶ ἢ σινεχῶν
 κατ' ὁπίφασιν τῆς δίνης, καὶ οὕτω γινέσθαι τὴν
 γὰρ συμμυρόντων τ' ἐνεχθέντων ὑπὲρ τὸ μέσον αὐ-
 τὸν τὲ πάλιν τὸν περιέχοντα οἶον ὑμένα αὐξέει,
 κατὰ τὴν ὁπκράτησιν ἢ ἕξωθεν σωμαμάτων,
 δίνη τὲ φερόμενον αὐτὸν, ὧν ἂν ὁπίφασιν, ταῦ-
 τα ἐπικταῖσθαι. Τούτων δέ τινα συμπλεκόμενα,
 ποιεῖν σύστημα, τὸ μὲν περὶ τὸν, καὶ θυρεὸν καὶ
 * ἀπιδωδές, ξηραίνονται δὲ καὶ περιφερόμενα 68
 σὺν τῇ τῆ ὅλου δίνῃ, εἴτ' ἐκπεροθέντα, τὴν
 ἢ ἄστρον ὑποτελέσει φύσιν, εἶναι δὲ τὸν τῆ ἡ-
 λίου κύκλον ὁξώτατον, τὴν δὲ τῆς σελλώης,
 περσγρότον. ἢ ἄλλων μεταξὺ τούτων ὄν-
 των, καὶ πάντα μὲν τὰ ἄστρον περὶ τῆς διὰ τὸ τα-
 ρος τῆς φορέας, τὸν δὲ ἡλίον καὶ ὑπὸ ἢ ἄστρον
 ἐκπε-

ψέγη, εἰ γὰρ καὶ λόγῳ τὸ καθῆκον ἀναιρεῖ, τοῖς
 γουὺ ἔργοις αὐτὸ πιδεῖ, καὶ ὁ ἀρκεσίλαος οὐ κο-
 λακδύομαι φησὶ πρὸς ὃν ὁ κλεάνθης. ναὶ κολα-
 κδύω φησί. φάμμεν ἄλλα μὲν λέγειν, ἕτεροι δὲ
 ποιεῖν. ἐροῦντος πνὸς τί ὑποθήσεται τῷ ἡμῶν,
 63 ἔφη. * τὸ ἐκ τῆς ἡλέκτρας, σίγα σίγα λούκον
 ἵχνος σωσίθεον τὸν ποιητὴν ὑβρίσαντα αὐτὸν καὶ
 μετανοήσαντα, πρὸς ἡμᾶς, εἰπὼν ἄτοπον εἶ-
 ναι τὸν μὲν δύνουσιν καὶ τὸν ἡρακλέα φλυαρου-
 μένοις ὑπὸ τῆς ποιητῆς μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δ'
 ὅτι τῇ τυχούσῃ βλασφημία δυσχεραίνειν.

Λ

Λούκιππος ὁ ἐλεάτης ἔλεγεν ἅπτερα εἶναι τὰ Λούκ.
 πάντα, καὶ εἰς ἀλλήλα μεταβάλλειν, τό, τε πᾶν πορ.
 εἶναι κενὸν καὶ πληρὲς σωματίων, τίς τε κόσμους
 γίνεσθαι, σωματίων εἰς τὸ κενὸν ἐμπιπόντων, καὶ
 ἀλλήλοις περιπλεκόμενων ἕκτε τ' κινήσεως κα-
 τὰ αὐξήσιν αὐτῶν γίνεσθαι τὴν τῆς ἀσέβου φύ-
 64 σιν. * φαίνεσθαι δὲ τὸν ἥλιον ἐν μείζονι κύκλῳ,
 65 πρὸς τὴν σελήνῃ τὴν γῆν ὀχεῖσθαι πρὸς τὸ μέ-
 σον δινουμένῃ, χημάτε αὐτῆς τυμπαροειδῆς εἶ-
 ναι πρὸς τὸν ἀτόμους ἀρχὰς ὑπεστήσατο, τὸ
 πᾶν ἅπτεσθαι φησὶ, τοῦτου δὲ, τὸ μὲν, πληρὲς εἶ-
 ναι, τὸ δὲ, κενόν. καὶ σιχηῖα φησὶ * κάμοις τε κόσμου
 66 ἀπείρου εἶναι, καὶ * διαδύεσθαι εἰς ταῦτα, γίνε-
 σθαι δὲ τοὺς κόσμους, οὕτως, φέρεσθαι καὶ * ὑποτα- ἀποδο-
 μὴν ἐκ τῆς ἀπείρου πολλὰ σώματα παντοῖα
 τοῖς

τὴ καὶ μοιχοῦσθαι καὶ ἱεροσυλήσειν ἐν καιρῷ,
μηδὲν γὰρ πύτων φύσιν αἰχρὸν εἶναι τῆς ἐπ' αὐ-
τοῖς δόξης αἰετομένης, ἢ σύγκειται ἕνεκα τῆς τῷ
ἀφρόνων σμυοχῆς, οὕτως ἐκινδυνύουτε ποτε εἰς
ἄρειον πάρον ἀχθῆναι, εἰ μὴ δημήτριος ὁ φαλη-
ρός αὐτὸν ἐρρύσατο, οἱ δὲ, φασὶ καὶ κώνειον αὐ-
τὸν πιεῖν καταδικαζέμεναι.

Θεόδωρος ἄλλος σάμιος συνεβούλευσεν ἄν- Θεόδωρος
θρακας ὑποτεθῆναι πῖς δεμελίοις τῇ ἐν ἐφέσῳ εἰς.
ναοῦ. καὶ θυγρού γὰρ ὄντος, ἔφη τῇ τόπου, τοὺς
ἀνθρακας τὸ ξυλαῶδες ὑποβαλόντας, αὐτὸ τὸ
σερέον ἀπαθεῖς ἔχειν ὕδατι.

Θεόφραστος, λέγει) εἰς τὴν θεοφράστου δια- Θεόφρα-
ξιβλῷ φοιτᾷν μαθητάς πρὸς διχιλίους. στος.

I

Ἰππασσος ὁ μετὰ ποντίνος ἔλεγε χρόνον ὥστε Ἰππασ-
σόμενον εἶναι τῆς τῇ κόσμου μεταβολῆς, καὶ πε- σος.
περασμένον εἶναι το πᾶν καὶ ἀφκίνητον.

K

Καρνεάδου λίβυος φιλοσόφου τελευτήσαν· Καρνεά-
τος, ἡ σελεύη ὤξειλιπε, καὶ ὁ ἥλιος ἀμυδρὸς ἐ-
γλύετο. δης.

39 Κεράτης καὶ πολέμων οὕτως* ἐφιλήτῳ ἀλ- Κεράτης
λήλῳ, ὥστε καὶ ζῶντε, οὐ μόνον τῷ αὐτῶν ἥσθη
ὀπιτηδωμάπαν, ἀλλὰ καὶ μέχρι χεδὸν ἀνα-
40 πνοῆς* ὤξωμοιῶτῳ ἀλλήλοιν, καὶ θανόντε, τῆς
αὐτῆς ταφῆς κοινωνήτῳ. ἔνθεν καὶ ἀρκασίλαος
μετελ-

οὐχ ὑμῖν ἐπόνου, τοῖς δέ μ' ὅπισθ' ἀμείνοισι. εἰς ἐ-
 μοι ἀνθρώπος, ξισμύριοι, οἱ δ' ἀνάκριτοι,
 οὐδείς. ταῦτ' ἄνδρα καὶ ὄρα' περσεφόνῃ.
 ἄλλο. μὴ ταχὺς ἡρακλείδου ἰπὸς ὀμφα-
 λὸν εἴλῃε βίβλον, τὲ ἐφείσου, μάλα τοι δύσβα-
 πτος * ἀταρπιτὸς ὄρφνῃ. καὶ σκότος ἔστιν ἀλάμ-
 πετον, λὺ δέ σε μύσης εἰσαγάγῃ, * φαεινοῦ λαμ- 55
 πρύτερον ἡελίχ'· λαμπαρὸς δὲ ἐν τοῖς συγγραμ-
 μασι καὶ σαφὴς, ὥς τε καὶ τὸν * νωθρέστατον βα- 56
 δίως γῶναι, καὶ δίαρμα ψυχῆς λαβεῖν, ἥτε
 βραχύτης καὶ τὸ βάρος τῆς ἐρμηνείας, ἀσύγ-
 κριτον.

Θ

Θεόδωρος ὁ κληθεὶς * ἄθεος εἶτα θεὸς παν- 57
 τάπασιν ἀνῆρται, ὡς δὲ θεῶν δόξας. τέλος δὲ
 ὑπελάμβανε χαρὰν καὶ λύπην, τὴν μὲν, ὅπῃ
 φρονησέ, τὴν δὲ, ὅπῃ ἀφροσιμῇ, ἀγαθὰ δὲ
 φρονησιν καὶ δικαιοσύνην, κακὰ δὲ, τὰς ἐναν-
 τίας ἑξέως, μέσα δὲ ἡδονὴν καὶ πόνον. ἀνῆρται δὲ
 καὶ φιλίαν, ὅρα τὸ μήτε ἐν ἀφροσιν αὐτῷ εἶναι,
 μήτε ἐν σοφοῖς, τῆς μὲν γὰρ χρειᾶς ἀναρεθεί-
 σης, καὶ τὴν φιλίαν ἐκ ποδῶν εἶναι. τοὺς δὲ σο-
 φούς αὐτὰρ ἑξὺς ὑπάρχοντας, μὴ δεῖσθαι φίλων,
 ἔλεγε δὲ καὶ ὁ ὕλοζον εἶναι, τὸν ἀποδυῖον * ὑπε- 58
 ξαγαγεῖν ὑπὸ τῆς παρτίδος ἑαυτὸν, οὐ γὰρ ὀπο-
 βάλλειν τὴν φρονησιν ἐν τῇ τῆς ἀφροσιν ὡ-
 φιλείας. εἶναι τε παρτίδα τὸν κόσμον, καὶ κλέψαι
 τὴν

ὄψιν, οὐ δηλοῖ, εἶναι μὲν τοῖς ἐν αὐτῷ σκάφας ἐ-
 πιτραμμένας κατὰ κοῖλον πρὸς ἡμας, ἐν αἷς
 ἀθροίζομεν τὰς λαμπερὰς ἀναθυμιάσεις,
 ὑποτελεῖν φλόγας αἷς εἶναι τὰ ἄσρα. λαμπερ-
 τάτῃ δὲ εἶναι τὴν τῆς ἡλίου φλόγα καὶ θερμο-
 τάτην. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἄσρα, πλεῖον ἀπέχειν
 ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔστι πῦρ τοῦ ἥτον λάμπειν καὶ θάλα-
 σσιν. τὴν δὲ σελήνῃν περὶ σκαφώτεραν οὖσαν, μὴ
 οὐκ ἔστι καθαροῦ φέρεσθαι τόπου, τὸν μὲν τοῖ
 ἥλιον ἐν διαυγείᾳ καὶ ἀμυγρῇ κεῖσθαι· καὶ σύμ-
 μετρον ἂν ἡμῶν ἔχειν ὁμοίησιν. τοιγάρτοι μάλ-
 λον θερμαίνειν τὴν καὶ φωτίζειν, ἐκλείπειν τὴν καὶ
 ἥλιον καὶ σελήνῃν ἄνω σρεφομενῶν τῶν σκαφῶν,
 τούτῃ κατὰ μῆνα τῆς σεληνῆς χηματισμοὺς
 γίνεσθαι, σρεφομένης ἐν αὐτῇ κατὰ μικρὸν τῆς
 σκάφης, ἡμέραν τὴν καὶ νύκτα γίνεσθαι καὶ μῆ-
 νας, * ὥρας αἰτίους καὶ ἐνιαυτοὺς, ὑέτους τε καὶ
 πονόματα καὶ τὰ ζύτοις ὁμοία, κατὰ τὰς δι-
 αφόρους ἀναθυμιάσεις, τὴν μὲν γὰρ λαμπερὰν
 ἀναθυμίασιν φλογωθείσαν ἐν τῷ κύκλῳ ἡλίου,
 ἡμέραν, τὴν δὲ ἐναντίαν ὀπκροτήσασιν, νύ-
 κτα ὑποτελεῖν, καὶ ἐκ μὲν τοῦ λαμπεροῦ τὸ θερ-
 μὸν ἐκξανόμενον, θερμὸν ποιεῖν, ἐκ δὲ τῆς σκοτει-
 νοῦ τὸ ὑγρὸν πλεονᾶσαν, χεῖμῶνα ἀπεργάζεσ-
 θαι. ὡς δὲ τῆς γῆς οὐδὲν ὑπεφαίνεται ὁποῖα
 ὄψις, φέρονται δὲ εἰς αὐτὸν ὀπκροτάματα τὰδε.
 „ * ἡ ἐκ κλῆτος ἐγὼ, τί με ὦ κάτω ἔλκετ' ἄμουσοι,

σιλοῦς ἀντίγονος ἐποίησεν αὐτῷ πλᾶσῶς ἀγγελ-
 λῆναι ὡς εἶη τὰ χωρία αὐτῷ παρὸς τῆς πολεμίων
 ἀφηρημύα καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες. τῷ δὲ σκυ-
 θροπάσαντος, ὁρᾷς ἔφη ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος
 ἀδύφορος.

46 Ζήνων ὁ ἐλεάτης ἔλεγε * κόσμον εἶναι, κενὸν Ζήνων

47 τὸ μὴ εἶναι, γεγνηῖσθαι δὲ τὸν τῆς * ὑδάτων
 φύσιν, ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ,
 λαμβανόντων αὐτῶν εἰς ἀλληλα τὸν μετεβο-
 λὴν, γινέσθιν τε ἀνθρώπων ἐκ γῆς εἶναι, καὶ ψυ-
 χὴν κρατῶσα ὑπαρχειν ἐκ τῆς περὶ ἀφηρημύων κα-
 τὰ μηδεὶνος τύπων ὁπικράτησιν, τοῦτον φασὶ
 λοιδοροῦμην, ἀγανακτῆσαι, αἰπασταμύου
 δέ πνος φάναι, εἰ μὴ λοιδοροῦμηνος περαιοι-
 48 οὔμαι, οὐδὲ ἐπαποῦμηνος * αἰστανθήσομαι.

Η

Ἡράκλειτος * ὑδέρυ περὶ πεισῶν ἔλεγε τοῖς Ἡράκ
 ἰατροῖς εἶπες δυνάμει ἐν τερα ταπεινώσαι ὑγρόν κλῆτε
 49 * τ' ὀξερῶσαι. ἀπειπόντων δὲ, ἔθηκεν ἑαυτὸν ὑδέρυ
 50 εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἐκέλευσε τοὺς παῖδας * βολβίτοις
 καὶ πλάττειν οὕτω δὲ κατατεινόμενος, μὴ δυ-
 νηθεὶς ἀποσᾶσαι τὰ βόλβιτα, ἔμεινε, καὶ ὁρᾷ
 τὸν μετεβολὴν ἀγνοηθεὶς, κενόβροτος γέγο-
 νεν. οὗτος οὐδεὶνος ἤκουσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἔφη δι-
 ζούσθαι καὶ μαθεῖν πάντα παρ' ἑαυτοῦ. ἔστι δὲ εἰς
 " αὐτὸν ὁπίγασμα, πολλάκις Ἡράκλειτον ἐθαύ-
 " μασα πῶς ποτε τὸ ζῆν ὧδε διαντλήσας δύσ-
 Β 5 μορος

κλέα, εἶτα ἔξαλασάντα ἑωρακέναι φάς οὐράνιον,
 ἄλλα δ' ἐμὴν. ἤν δ' ἐκπλαγέντων, ἐνομί-
 σθη δεῖν θύειν αὐτῷ καὶ θάπερ θεῷ, τὼ δ' ἄπνευ
 φασὶ τοιοῦτόν τι εἶναι ὡς τεμάκοντα ἡμερῶν τη-
 ρεῖν ἄπνου τὸ σῶμα καὶ ἄσιτον. οὕτως ὁ ἐμπε-
 δοκλῆς πολλὰς ἤν πολιτίδων ἀπεργίλους οὐ-
 στας ἐπεργίσειε διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον, διὸ καὶ
 πορφύραν ἀνέλαβε καὶ σέφριον ἐπέθετο χρυσοῦν,
 ἔπι τὲ ἐμβάτας χαλκὰς καὶ σέμμα δελφικόν, κό-
 μη τὲ καὶ αὐτῷ βαθεῖα, καὶ παῖδες ἀκόλουθοι, καὶ
 αὐτὸς αἰεὶ σκυθροπὸς ἐφ' ἑνὸς χήματος ἦν. τοι-
 οῦτος δὲ θεοῖς ἤν πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦ-
 το * ἀξιοσάντων οἶονε βασιλείας πινὸς ὡς ἀφ' ἑ-
 μόν, ὅτερον δ' ἐδία πνα πανήγυριν πορδύμενος
 ἐφ' αἰμάξης ὡς εἰς μεσὴν λῶν, ἔπεσε καὶ τὸν μη-
 ρὸν ἐκλάσθη, καὶ νοσήσας ἐκ τούτου ἐτελεύτησεν
 ὡς φησὶ νεάνθης ὁ κυζικεύς.

Ζ

Ζήνωννα τὸν κίτπειν ἐθαύμαζεν ἀντίγονος ὁ
 βασιλεὺς. ἐρωτηθεὶς δ' ἐξ ἧς τὴν θαυμάζοι αὐ-
 τὸν, ὅτι ἔφη πολλῶν καὶ μεγάλων διδομῶν
 αὐτῷ ὑπὸ ἐμοῦ, οὐδέποτε ἔχαινε, οὐδέ τι
 πεινὸς ὤφθη, οὕτως θεὸς τὸν καλὸν εἰπόντα 46
 ὅτι οὐ δοκεῖ ἐραθίσταται ὁ σφόδρος, οὐδ' ἐν ἀθλι-
 ωτέροις ἔφη ὑμῶν ἔσαι τῶν καλῶν, εἰ μὴ ἡμεῖς
 ἐραθιστόμεθα. Τούτῃ λέγοντος ὡς οὐ λυπηθή-
 σε) ὁ σφόδρος, διὰ πῆραν βουληθεὶς λαβεῖν ὁ βα-
 σιλεὺς

πύελον ἐνέβη χαλκῷ κεκραμμένῳ ἵδατι θερ-
 μαί, ἔαίτησας ἀκρατον ἐρρόφησε, τίς τε φίλοις
 παραγείλας τῷ δογματίων μεμνήσθαι, ἔτε-
 22 λούτησε, καὶ ἔστιν ἐς αὐτὸν ὀπίγραμμα· χαίρε-
 22 τε καὶ μέμνηθε τὰ δόγματα, πύτ' ὀπίκουρος,
 43 ἕστατον εἶπε φίλοις* πατρὸς ὑποφθίμυρος. χαλ-
 22 κῷ ἐς πύελον γὰρ ἐσῆλθε, καὶ ἀκρατον ἔσπασεν,
 22 εἶτ' ἴδω ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Ἀκρωνος τῆ ἰατροῦ τὸ πον αἰτουῦτος ὡς δ' Εἴμπε
 * τοῖς βουλῆς ἀκραγαντίνων εἰς κατασκοπὴν πα- κλῆς.
 ξώου μνήματος δ' ἐπὶ τῷ ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότη- τῆς
 τα παρελθόντων ὁ ἐμπειδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε
 ἄλλα ὡς ἐν ἰσόπτοις διαλεχθεῖς, καὶ πειοῦτον τί
 ἐροτήσας, τί δ' ὀπιγράφομυρ ἐλεγείον, ἢ τοῦτο,
 44 * ἀκρον ἰατρον ἀκρον ἀκραγαντίνον, πατρὸς
 ἀκρον, κρύπτει κρημνὸς ἀκρος παξίδος ἀκρο-
 τάτης, οὗτος ὑποσεύλας τῷ νεκρῷ ἀνθρώπον
 ζῶσαν καὶ δοξαθεῖς, θυσίαν σινετέλφ. παρήσαν
 δὲ καὶ τῷ φίλων πνέες. μετὰ δὲ τῷ δ' ὡχίαν,
 οἱ μὲν ἄλλοι χωρεθέντες, ἀνεπαύσαντο, οἱ μὲν,
 ὑπὸ τοῖς δένδρεσιν ὡς ἀγροῦ ὡς δ' ἀκροκείμενου, οἳ δ'
 ὅπη βούλοιντο, αὐτὸς δ' ἐμεινεν ὅπῃ τῆς τόπου ἐφ'
 οὔπερ* κατεκέκλιτο. ὡς δ' ἡμέρας γρηγορείσης κατεκί-
 ἔξανέστησαν, οὐχ ὀρέθη μόνος. ζήτουμένου δ' ἐπ.
 καὶ τῷ ὀικετῶν ἀνακλεινομένων, καὶ φασκόντων
 μὴ εἰδέναι, εἰς τις ἔφη μέσων νυκτὶ φωνῆς ὑπερ-
 μεγέθους ἀκοῦσαι παροσιαλουμένης ἐμπειδο-

αὐτῷ* ὥς τέ μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ὑποκαλεῖν 33
 διδάσκαλον, πυνδύμονά τε αὐτὸν φασὶν ἐκάλει,
 καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ * πόρνῳ, 34
 τοὺς τε πρὸ πλάτωνα διονυσιοκόλακας, καὶ αὐ-
 τὸν πλάτωνα χρυσῶν, καὶ ἀεισοτέλη ἄσωτον, φα-
 γόντα γὰρ τῷ πατρὶ ὀύσιαν, ἑξατρίεσθαι καὶ
 * φαρμακοπώλῳ, φορμοφόρον τε περὶ ταῖς 35
 ραῖς, καὶ γραφέα δημοκλείτου, καὶ ἐν κόμαις
 γράμματα διδάσκειν, ἡρώκλειτόν τε * μιμητῷ, 36
 καὶ δημόκλειτον, * ληρέκλειτον, καὶ ἀντίδωρον, 37
 * σάνιδωρον, τοὺς τε κυζικηνοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐλ- 38
 λάδος καὶ τοὺς δ' ἀλεκπικοὺς πολυφθονέους,
 πυνδύμονά τε ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον * χρύσιπ-
 πος δὲ * Ὀξήλου αὐτὸν ἐν πολυγραφίᾳ, ὅθεν αὐ- 39
 τὸν καρνεάδης, ὡδράσιτον καὶ ἐκείνου βιβλίων
 ὑποκαλεῖ· εἰ γὰρ τι γράψαι ὁ ὀπίκουρος ἐφιλο-
 νεῖκει τοσοῦτον γράψαι ὁ χρύσιππος, καὶ δὲ 40
 τοῦτο πολλάκις τὰ αὐτὰ γέγραφε * καὶ τὸ ἐπελ-
 θὼν καὶ ἀδιόρθωτα εἴληκε τὰ ἐπείγασθαι, καὶ τὰ
 μαρτύρια τοσαῦτα ἔστιν ὥς ἐκείνων μόνων γέ-
 μιναι τὰ βιβλία. καὶ τοῦτον φασὶ τῷ ἀρχὴν
 γραμματοδιδάσκαλον γεγρυῖσθαι· ἔπειτα πε-
 ριτυχόντα τοῖς δημοκλείτου βιβλίοις, ὅπῃ φιλο-
 σοφίαν * ἦξαί. διὸ καὶ τίμων οὕτω λέγει περὶ αὐ- 41
 τοῦ. * ὕστατος αὐτοφυσικῶν καὶ κυνῶν ἐκ τῶν 42
 μου ἐλθὼν, γραμμοδιδασκαλίδης ἀναγωγό-
 τος ζώντων· νοσήσας δὲ ἰδ' ἡμέρας, εἰς
 πύλον

Ἐρμωγένης ὁ ῥήτωρ τελευτήσας ἀνετιμήθη, καὶ Ἐρμω-
φύρεθι ἡ καρδία αὐτῆς τετραχωμήνη καὶ τὰ με-
νέει πολὺ τῆς ἀνδραπείας φύσεως ὑπερβάλ-
λουσα.

Ἐρατοδένης δὲ τὸ δούπερόν ἐν παντὶ εἶδε Ἐρα-
πιδείας τοῖς ἀκροῖς ἐγγίζων, βῆτα ἐκλήθη. Δένει

Εὐριπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἡ ἐνίκων ἑλ-
λῶνες πέρας ἐν τῇ κατὰ ξερξίλῳ ναυμαχίᾳ, δῆς.
ῥηναῖται, δὴ τυχίαν περσημαίνων ἀντιμαχίοις.

Εὐκλείδης ὁ μεγαρικός μετὰ τὴν σωκρά-
τος τελευτῶν, πλάτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς φιλο-
σόφους ἐδέξατο δείσαντας τὴν ὠμότητα τῆς τυ-
ράννων, οὗτος ἐν τῷ ἀγαθῷ ἀπεφαίνετο πολλοῖς
ὀνόμασι καλούμενον, ὅτε μὲν γὰρ, φέρεσθαι, ὅτε
δὲ, θεὸν, καὶ ἄλλοτε νομῶ καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ δ'
ἀντικείμενα τῷ ἀγαθῷ, ἀνὴρ, φάσκων μὴ
εἶναι, ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο οὐ κατὰ λήμ-
ματα ἀλλὰ κατ' ὅππῃ φερόν.

Ἐπίκουρον πνὲς διαβάλλοντες, φασὶ περὶ Ἐπί-
31 πυδοκλέα ὡραῖον ὄντα γράψαι αὐτὸν, *καθεδρῶ
μα περσοδοκῶν τὴν ἡμερτήν, καὶ ἰσόθεόν σου
εἰσοδόν, καὶ ἐν τῷ περὶ τέλους οὕτω γράφειν. οὐ
γὰρ ἔγωγε ἔχω πῖ νοήσω τὰ γὰρ ἀθῶν, ἀφαιρῶν μὲν
32 τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς *δὲ χυ-
λῶν ἡδονὰς, καὶ τὰς δι' ἀκροαμάτων φασὶ καὶ
περὶ ναυσιφάνους τοῦ μαθητοῦ πύρρωνος γρά-
φειν αὐτόν. ταῦτα ἡγαγεν αὐτὸν εἰς ἕκτασιν τοι-

εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ὅξ ἀπέμων πινῶν συστήματα,
 ἀπερεῖναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ τὴν σερ-
 ρώτητα, τόντε ἥλιον καὶ τὴν σελλυήν ἐκ τοιού-
 των * δι' ὧν καὶ περιφερῶν ὀγκων συγκεκρίσθαι, 27
 καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως ἦν καὶ νομῶ ταυτὸν εἶναι,
 ὁρᾶν δ' ἡμᾶς κατ' εἰδώλων ἐμπιπώσας, πάντα τε
 κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὔσης
 τῆς γνέσεως πάντων καὶ ἀνάγκην λέγει. τέλος
 δ' εἶναι τὴν δύθυμιν, * οὐ τὴν αὐτὴν οὐσίαν τῇ 28
 ἡδονῇ ὡς ἐνιοὶ φασκούσαντες * ὅξ ἐδέξαντο, ἀλ- 29
 λά καθ' ἣν γαληνῶς καὶ δύσαθῶς ἡ ψυχὴ διάγει
 ὑπὸ μηδεὶος * ταρστωμένη φόβου, ἡ δεισιδαι- 30
 μονίας ἢ ἄλλου πινὸς πάθους, καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ
 δύεσθαι καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι, ποιητὰ δὲ
 νόμιμα εἶναι φύσιν δὲ ἄτομα καὶ κενόν.

ἐννης Διογνήης ὁ Ἀπολλωνιάτης ἔλεγε σπινθηρὸν εἶναι
 αἴερα, κόσμους ἀπείρους, καὶ κενὸν ἀπειρον, τόν-
 τε αἴερα πυκνούμενον καὶ ἀραιούμενον, γήνηπι-
 κὸν εἶναι τῶν κόσμων, οὐδὲν ἐκ τῶν μὴ ὄντος γίνε-
 σθαι, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φθείρεσθαι, τὴν γὰρ
 σπινθηρὶν ἐρηρεισμένην ἐκ τῶν μέσων τὴν σύ-
 στασιν εἰληφῆσαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ φεφο-
 ρᾶν καὶ πῆξιν ὑπὸ τῆς ψυχῆς.

μενί- Ἐπιμηρίδου δὲ κριτὸς λόγος, ὡς ὁξήρχετο ἡ
 ψυχὴ ὅτε ἡβούλετο καὶ ὁπόσον ἡδελε καίρην καὶ
 πάλιν ἐπανήρχετο, τελούσης αὐτὸς δὲ αὐτῆς, τὸ
 δέσμα δὲ ἔστιν ἡ γράμματα κατὰ στίχον.

τῆς ἥρας ἀγάλλματός, ἐφωράθη.

Δίδυμος ὁ ἀλεξανδρεὺς δὲ τὴν πρὸς τὰ βιβλία ἐπιμνηνὴν, χαλκέντερος ἐπεκλήθη· φασὶ δὲ αὐτὸν συγγραφεῖναι ὑπὸ τὰ ξιγχίλια πεντήκοντα βιβλία.

Δρακὼν ὁ νομοθέτης εἰς αἴγναν ὅπῃ νομοθεσίαις ὀφημούμενος ὑπὸ τῆς αἰγνητῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἐπὶ ῥιψάντων αὐτῷ ὅπῃ τὴν κεφαλὴν πετάσοις πλείονας καὶ χιτῶνας ἀπεπνίγη.

Δημόκριτος ἤσκει ποικίλως δοκιμάζειν τὰς φαντασίας ἐρημάζων ἐνίοτε καὶ τοῖς τάφοις ἐν δαξιβίων, οὗτος νειμάμενος τὴν οὐσίαν τῆς ἀδελφῆς, καὶ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἐλόμενος, τοῖς γυμνοσφοισαῖς συνέμιξε, καὶ εἰς Ἰνδίαν ἀπεῖρε καὶ αἰθιοπίαν. ἐλθὼν δὲ, ταπεινότερα διήγεν ἀπὲρ τὴν παῖσαν οὐσίαν καὶ καταναλωκὸς, ἐξέφετό τε δὲ τὴν ἀπορίαν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς δαμάσου· ὡς δὲ περὶ πῶν τινὰ τῆς μελλόντων ἡ δοκίμησεν, ἐν θεοῦ δόξης ὡρᾷ τοῖς πλείστοις ἤξιώθη ἐδόκει δὲ αὐτῷ, ἀρχὰς εἶναι τῆς ὅλων ἀτόμοις καὶ κενὸν τὰ δ' ἄλλα πάντα νεοομίσθαι, ἀπείρους τε εἶναι κόσμους καὶ γῆρας καὶ φθαρτοὺς, μηδὲν τὲ ἐκ τῶ μη ὄντος γίνεσθαι, μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὄν φθείρεσθαι, καὶ τὰς ἀτόμοις ἀπείρους εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πληθος, φέρεσθαι δ' ἐν τῇ ὅλῳ διουμνύας, καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκείμενα γῆρας πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα, γῆν.

ωμόσατο μὴ κεκλοφέναι αὐτὸν, μικρὸν δὲ ὕστερον
ἐπιδείξάμενος αὐτὸν, οὐημέρησεν. ἐντεῦθεν ὁ
δραγὸρας λυπηθεὶς, ἔγραψε τοὺς ὑποπυργίζον-
τας λόγους, ἐκπίωσιν ἔχοντας τῆς πρὸς τὸ θεῖον
δόξης.

Διόδωρος ἰασθεὺς ὁ κρόνος ἐπίκλυ, δαλε-
κτικός, ὃς παρ' ὅσους ἔδοξεν οὐρεῖν τὸν κερατίνην
καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον, πρὸς πολεμαίῳ παρ'
σωτῆρι δαξείων, λόγους πινὰς δαλεκτικούς
ἡρωτήθη παρὸς * σίλπωνος, καὶ πρὸς χρημα-
τὴν δυνάμενος δαλύσασθαι, ὑπὸ τῆ βασιλείας
τά τε ἄλλα ἐπετιμήθη, καὶ κρόνος ἤκουσεν ἐν
σκώμματι μέρει. ἔξελθὼν δὲ τῆ συμποσίου,
καὶ λόγον γράψας πρὸς τοῦ παρβλήματος ἀδυ-
μία τὸν βίον κατέστρεψε, καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπί-
γραμμα. Κρόνε διόδωρε τίς σε δαιμόνων κα-
κῇ ἀδυμῇ * ξυμείρησεν, ἵν' αὐτὸς αὐτὸν ἐμβά-
λης εἰς τάρταρον, σίλπωνος οὐ * λύσαι ἔπη αἰ-
νιγματώδη, τοι γὰρ οὐρέθης κρόνος ἔξωθεν τῆ
ρ' ἀπώα τε. πρὸς πύτου φησὶ καλλίμαχος ἐν
ἐπιγράμμασι, * αὐτὸς ὁ μῶμος ἔγραψεν ἐν τοί- 23
χοις, ὁ κρόνος βετὶ σοφός.

Δημήτριος ὁ φαληρός τοσοῦτον ἡμῶς οὐρεπῆς,
ὡς ὑπὸ πινων παρσαγορεύειν * λαμπετῶ, καὶ 24
χειροβλέφαρος.

Δημήτριος τίς ἑτέρως ἰξίων ἐπεκλήθη διότι 25
λεπίδας χρυσαῖς κλέπτων τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ
τῆς

11 τοι γὰρ μάττω φρονῶν * ὁ τῆνα πασὸλεμβος ἀν-
 12 θεαξ, τὼ δὲ χεῖρα τείνας ὥδε πῶς χαῖρ' εἰ-
 12 πε πλουτεῦ.

Βίων ἄλλος ἀβδηρείτης ἔγραψεν εἰναίππας Βίων
 οἰκήσας ἔνθα γίγασθ' ἐξ μηνῶν τὼ νύκτα, καὶ ἐξ
 τὼ ἡμέραν.

Γ

Γενέθλιος ὁ * παλαισινὸς ἐν ἀκροάσει μιᾷ, Γενέθ-
 μελέτῳ ὅλῳ ἀπεμνημόνευσεν. ρος.

Δ

Δαφίδας ὁ τελμιασδύς, πᾶσιν ἐλοιδореῖτο, μὴ Δαφί-
 δὲ αὐτῶν φειδόμενος τῆς θεῶν. διὸ καὶ ἐχθρὸς
 ὡς ἀττάλῳ τῷ βασιλεῖ περγάμῃ, οὗτος ἐλθὼν
 ποτὲ εἰς πυθίαν, ἔσκωπεν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ
 ἐπεγέλαν ἡρώτα εἰ τὸν ἵππον δύρησι. ἔχρησε ἱππῶν
 δὲ αὐτῷ εὐρήσειν ταχέως, ἐκεῖνος δὲ διεθρύλλη-
 σε τοῦτο, ὡς οὐδὲ ὡς αὐτῷ ἵππος, οὐδὲ ἀπώλε-
 το. ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος ἄτταλος,
 ἐκέλευσε κρημνισθῆναι, ὃ δὲ τόπον ὃς τὸ ἐγέ-
 νετο, ἐκαλεῖτο ἵππος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανά-
 τῳ μὴ ἐψεύσασθαι τὸ λόγιον.

Διαγόραν τὸν τηλεκλείδου δύφυα θεασά- Διαγ-
 μένος δημόκριτος ὁ ἀβδηρείτης, ὠνήσατο αὐτὸν ρας.
 δοῦλον ὄντα, μυρίων δραχμῶν καὶ μαθητὴν
 ἐποίησατο, ὃ δὲ, τῇ λυρικῇ ἐπέδειξε. ἐπεκλήθη
 δὲ ἄθεος, ὅτι ὁμότεχνός τις αἰπαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ,
 ὡς δὴ παιᾶνα ὑφελόμενος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν, ἔξ-

το εἶδέναι ὅτι οὐδὲν οἶδεν.

σωπος

Αἴσωπος ἔχ' ὁ μυθοποιὸς, ἔγραψε πρὸς ἐλή-
νης, ἐνθα φησὶ πάντας ἰχθυῶν καλεῖσθαι κητώδη.
ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀσερίτην λίθον διείσκεισθαι, ὃς
ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

B

ων

Βίων ὁ βορυθενίτης ἔλεγε μὴ εἶναι θεοὺς, διὸ
καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα:

- » Βίωνα τὸν βορυθενίτην, * ἔφησεν ἡ σκύθισσα, 20
» λέγων, ἀκούομεν θεοὺς ὡς εἶδεν εἰσὶν * ὄντες.
» καὶ μὲν τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἔμιμνεν, ὡς ἂν εἰ-
κλὸς
» λέγων, φρονεῖν ὅπως δοκεῖ, κακῶς μὲν, ἀλλ' ἔ-
δοξε.
» νυνὶ δ' εἰς νόσον πεσὼν μακρὴν, καὶ μὴ θάνη δε-
δοικῶς,
» ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων * ὄνησιν εἶδ' ἐβλέψας, 21
» ὁ πολλὰ χλοάσας βροτοὺς, οἱ θεοὶς ἔδουον,
» οὐ μόνον ἐσχάτης ὑπὸ βωμάτων *
» κνίαση, λίπῃ, * θυηλήμασι θεῶν ἐδισσερίνας,
» οὐδ' εἶπε μένον * ἄλιτον σύγνωτε τοῖς πρὶν, ἀλλὰ
» καὶ γὰρ δ' ὦκεν εὐμαρῶς ξάχνηλον εἰς ἐπὶ δ' ὡς,
» καὶ σκυτίσι βραχίονας πεπεισμενός ἔδησε,
» ῥάμνοντε καὶ κλάδον δάφνης ὑπὸ θυρῶν ἔθηκεν
» ἅπαντα μάλλον ἢ θανεῖν ἔτιμος ὢν ὑπουργεῖν.
» μωρὸς δ' ὃς ἡδελέπνος μισθεῖ τὸ θεῖον εἶναι,
» ὡς τῶν θεῶν ὄντων ὅταν βίων θέλη νομίζῃν.

τοι γδ

ἐπεὶ πένης ἔω χερύσασθαι, οὐκ ἐξεράπιδι δέ-
πνα τῶν βασιλέων, διὸ καὶ παρῖβύων παρὲς ἀν-
τίστονον ἔω τῆς παρῖδος, οὐκ ἐπέτυχεν, ἦν δὲ
16 φιλομειράκιος καὶ καταφερῆς καὶ * ἐτέραις συν-
ώκει, καὶ ποτε τὸν ἐρώμενον αὐτῷ, δημοχάρει
ὁμιλουῦτα καταλαβὼν, * ὑπ' ἀνδρικακίας
ᾧδρα χορεῖν ἔφη. παρὲς ἀείδηλον παρτεῖνον-
τά τι θεώρημα ἐπὶ συμποσίου καὶ ἀξιουῦτα εἰς
αὐτὸ λέγειν, εἶπεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα φιλο-
σοφίας ἴδιον τὸ, καίρῳ ἐκάστων ἐπίστασθαι. τίμων
δὲ ὡς φίλοχλον παίζει, λέγων,

17 ὡς εἰπὼν, ὅχλοιο παρῖσασιν εἰς κατέδυσεν,

18 οἱ δὲ μιν ἦντε γλαῦκα * παρῖσασιν αὐτοῦ, παρῖσας

19 ἡλέματον δεικνύετε, * ὅθ' οὐνεακα ὅχλω ἀρεσκ' ἔθου ἐνεκ

20 εἰς ὅχλω ἀρεσκ' κτλ.

21 οὐ μέγα παρῖγμα, τάλας τὶ πλατύνειαι ἡλίθιος ὡς

Οὐτω δὲ ἀτυφος ἔω, ὥς τε τοῖς μαθηταῖς παρή-
νει καὶ ἄλλων ἀκούειν.

18 Ἀρχύτας ὁ πυθαγορεῖος * στραγῶν τῶν πο- Ἀρχύ-
λιτῶν οὐδέποτε ἠττήθη, φθονηθεὶς δ' ἀπαρ- τας.
ἀφῆκε τὴν * στρατηγίαν, καὶ οὐ αὐτίκα εἰλήθη- ἡρατῆν
σαν.

Οἱ μαθητὲς ἀρχύτας ὀνειδίζόμενος ὅτι τῷ Ἀρχύ-
19 μὴ ἔξακούεσθαι, εἶπε. τὸ γὰρ ὄργανον * ὑπὸ ἐμοῦ τας.
ὀνειδίζόμενον, λαλεῖ.

Ἀνάξαρχος ὁ ἀβδηρίτης ἔλεγε μὴ δὲ αὐτὸ τε- Ἀνάξ-
το χος.

Αῖρεσίλαος, ἔπος πρὸς τὸν θρασύτερον δια-
 λεγόμενον νεανίσκον, οὐ λήψεται τις ἔφη τοῦτον
 * ἄσραγαλωτὶ; πρὸς τὸν αἰτίαν ἔχοντα περαι- 14
 νεσθαι, ὡς ἀνήμεκεν αὐτῷ ὅτι οὐ δοκεῖ ἕτερον
 ἑτέρου κείζον εἶναι, ἠρώτησεν εἰ οὐδὲ τὸ δεκα-
 δάκτυλον τῆ ἐξαδακτύλου, πρὸς ἀλεξίνιον πνα
 διαλεκτικὸν μὴ διωάμενον κατ' ἀξίαν τῶν ἀ-
 λεξίνου πὶ διηγήσατο, τὸ φιλοξένῳ πρὸς τοὺς
 πλινθιακοὺς περαχθεὶν εἶπεν, ἐκεῖνος γὰρ ταῦτα αὐτῷ
 κακῶς ἀδοντὶς τούτοις καταλαβὼν, αὐτὸς τὰς
 πλινθοὺς αὐτῶν συνεπάτησεν, εἰπὼν, ὡς ὑμεῖς
 τὰ ἐμὰ διαφθείρετε, ἔγω καὶ γὰρ τὰ ὑμέτερα, ὡς
 δὲ οὐρεσιλογώτατος ἀπαντήσας οὐσόχως, πισ-
 κώτατός τε ὑπὸ ὀνπιουῦ, παρὲ καὶ πλείους
 πρὸς αὐτὸν ἀπώητων εἰς τὴν χολὴν, καίπερ
 ὑπ' ὀξύτητος αὐτῷ ἐπιπληττόμενοι, ἀλλ' ὅμως
 ἔφερον ἠδέως, καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλ-
 πιδῶν ὑποπμπλὰς τοὺς ἀκούοντας, ἔντε τῷ
 βίῳ κοινωνικώτατος ὡς καὶ οὐρεγετῆσαι περ-
 χιρότατος, καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφώτατος.
 εἰσελθὼν γοῦν ποτὲ πρὸς κησιβικηννοσιῦτα,
 καὶ ἰδὼν ἀπορίᾳ θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον
 ὑπέθηκε τῷ περσικεφαλαίῳ, καὶ ὅς οὖρον,
 ἀρκέσιλάου ἔφη τὸ παίγνιον. καίηνος ἀργυρο-
 ματα λαβόντος εἰς ὑποδοχὴν φίλων καὶ * ὑπο- 15
 σερωῦτος οὐκ ἀπώητησεν οὐδὲ περσικοποίησατο,
 οἱ δὲ, φασὶν ἐπώητηδες χεῖσαι, καὶ ὑποδιδόντες
 ἐπεὶ

„ ἀλλ' ἔθανες Φθισικὸς, τὰ χ' ἑρεῖ πρὸς ἴσως, π' δὲ
τοῦτο;

„ πάντως εἰς αἰδὴν δεῖ πν' ὁδηγὸν ἔχειν.

- 12 Ἡ' ρεσθε δὲ αὐτὰς τὰδε, διδασκτῶν * ἀπεδείκνυ ^{ἐπεδείκνυ}
τὴν ἀρετὴν · τῶν ἔργων τὴν εἴη αὐτὴν, μήτε λό-
γων πλείων * δεομένειν μήτε μαθημάτων, * αὐ- ^{διομένειν}
τάρκοι τὴν εἶναι τὸν σοφόν, πάντα γὰρ αὐτὰ εἶναι ^{αὐτὰς}
τὰ τῶν ἄλλων, τῶν τε ἀδοξίαν ἀγαθὸν καὶ ἴσον
τὰ πόνον, καὶ τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κειμένους
νόμους πολιτεύεσθαι · ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ἀρετῆς,
γαμήσθην τε τεκνοποιίας χάριν, ταῖς δύσθεσά-
ταις συνιόντα γυναιξὶ, καὶ ἐραδίησασθαι δὲ,
μόνοι γὰρ εἰδέσθαι τὸν σοφόν, τίνων δεῖ ἔσθαι, τὰ σο-
φῶ ξένον οὐδὲν ἀξίεραστος ὁ ἀγαθὸς, οἱ ἀπου-
δαῖοι φίλοι, συμμάχους πειθεσθαι τοὺς διψύ-
χους ἅμα καὶ δικαίους, ἀναφαίρετον ὄπλον ἀρε-
τῇ. κρεῖττον ἔστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν, πρὸς
ἅπαντας κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι, πρὸς σέχειν τοῖς ἐχθροῖς, πρὸς
τοῖς γὰρ τῶν ἀμαρτημάτων αἰσθάνονται. πν δὲ
13 καὶ οὐδὲ * πλεῖον ποιεῖσθαι τῶν συγγενούς, ἀν- ^{πλεῖον}
δρὸς καὶ γυναικὸς ἢ αὐτὴν ἀρετῇ, τὰ ἀγαθὰ κα-
λὰ, τὰ κακὰ αἰσχροῦ, τὰ πονηρὰ πάντα νόμι-
ζε ξενικά. τεῖχος ἀσφαλές ἐστι φρόνησις, μήτε
γράφειν καταρρεῖν, μήτε πρὸς δίδωσθαι τείχη κα-
τασκοδαστέον ἐν τοῖς αὐτῶν ἀναλώτοις λογισ-
μοῖς.

αἰθέρια συνεισάνα, ἀλλοίαν δὲ αὐτῶ τὴν κί-
 νησιν εἶναι * κυκλοφορητικὴν γὰρ καὶ τὴν ψυχλὴν, 10
 αἰσώματον ἐντελέχειαν οὕσαν τὴν θερμὴν, σώ-
 ματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ δυνάμει ζωὴν
 ἔχοντος, διττὴ δὲ ἔστι αὕτη κατ' αὐτὸν, λέγει δὲ
 τὴν ἐντελέχειαν ἧς ὅστις εἶδος πῖ αἰσώματον, ἢ
 μὲν κατὰ δυνάμιν ὡς ἐν τῇ κηρῶ * θερμῆς ἐ- 11
 πιτηδεϊότητα ἔχων ἐπιδέξασθαι τοὺς χαρακτη-
 ρας, καὶ ὁ ἐν τῇ χαλκῶ ἀνδριας κατ' ἔξιν
 δὲ λέγεται ἐντελέχεια, ἢ τοῦ συντετελεσμένου
 ἔρμου ἢ ἀνδριάντος, σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπεὶ
 τῇ σώματι τὰ μὲν ὅστις χειρόκμητα ὡς τὰ
 ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον πύργος πλοῖον,
 τὰ δὲ, ὑπὸ φύσεως ὡς φυτὰ καὶ τὰ τῶν ζώων,
 ὀργανικῇ δὲ εἶπε τουτέστι θερμὸς τι κατεσκεύασ-
 μῆνός ὡς ἢ ὅρασις θερμὸς τὸ ὅραν, καὶ ἀκοή θερμὸς
 τὸ ἀκούειν, δυνάμει δὲ ζωὴν ἔχοντος, οἷον ἐν
 αὐτῷ, τὸ δυνάμει δὲ ἦτον ἢ κατὰ ἐνέργειαν.
 κατὰ ἐνέργειαν μὲν ὡς ὁ ἐρηγορῶς λέγεται ψυ-
 χὴν ἔχειν, κατὰ ἔξιν δὲ, ὡς ὁ καθύδων, ἰν-
 ουῶ καὶ οὗτος ὑποπίπῃ, τὸ δυνάμει θερσέ-
 θηκεν.

παθεῖ- Ἀνπαθένης ὁ κυλικὸς, ἀπλοκύνων ἐπεκαλεῖ-
 το. διογένους δὲ λαέρπος σκώπτει αὐτὸν ὡς φιλό-
 ζων, ἐν ἐπιγράμματι οὕτως ἔχοντι.

” Τὸν βίον ἡδὺα κύων ἀντίθετος ὡς περικῶς

” ὥστε δακεῖν κερδὶν ῥήμασιν ἐσόμασι.

ἀλλ'

τῶν ὁμοίων, τὴν δὲ ἀρετὴν μὴ εἶναι αὐταρκή
 πρὸς οὐδαιμονίαν· πρὸς δεῖσθαι γὰρ τῶν τε πρὸς
 σῶμα καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν· κακοδαιμονή-
 σαντος τοῦ σοφοῦ καὶ ἐν πόνοις ἦ, καὶ ἐν πένιᾳ καὶ
 τοῖς ὁμοίοις, τὴν μὲντοι κακίαν αὐταρκή πρὸς
 κακοδαιμονίαν, καὶ ὅτι μάλιστα παρῇ αὐτῇ τὰ
 ἐκτὸς ἀγαθὰ, καὶ τὰ πρὸς τὸ σῶμα. τὰς τε
 ἀρετὰς ἔφη μὴ ἀντακολουθεῖν, ἐνδέχεται γὰρ
 φρονιμον πτωχὸν καὶ δίκαιον ὄντα, ἀπόλασθαι καὶ
 ἀκρατῇ εἶναι ἔφη τὸν σοφόν, μὴ εἶναι μὲν ἀπαθῆ,
 μετριοπαθῆ δὲ. τὴν τε φιλίαν ὠρίστατο ἰσότη-
 τα δυνάμει ἀντίστροφον· ταύτης δὲ τὴν μὲν, εἴ-
 7 ναι * ξενικὴν. τὴν δὲ, συγγενικὴν εἶναι δὲ καὶ ἰεωκλ
 τὸν ἕρποντα, μὴ μόνον συνεσίας, ἀλλὰ καὶ φιλο-
 σοφίας, καὶ ἐρεσθήσεσθαι δὲ τὸν σοφὸν καὶ πολι-
 τεύεσθαι, γαμήσθαι τε καὶ βασιλεῖ συμβιωσά-
 βίῳ τε ξιώῳ ὄντων, θεωρητικοῦ, ἡδονικοῦ,
 8 θεωρητικοῦ. τὸν θεωρητικὸν * ἐνέκρινεν, οὐ πρὸς
 χρῆσθαι δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πρὸς ἀ-
 9 ρετῆς ἀνάληψιν, ἔντε τοῖς φυσικοῖς * αἰτώ- αἰτολ
 ταιος πρὸς πάντας ἐηλύετο, ὥστε καὶ πρὸς τῶν
 ἐλαχίστων αἰτίας ἀποδιδόναι, τὸν θεὸν ἀσώμα-
 τόν ἀπέφανεν ὡς ὁ πλάτων, δλατείνειν δὲ αὐτῷ
 τὴν πρὸς πόνοιαν μέλει τῶν οὐρανίων, καὶ εἶναι ἀ-
 κίνητον αὐτὸν, τὰ δὲ ὁπίσθαι, κατὰ τὴν πρὸς
 ταῦτα συμπάσθαι κινεῖσθαι, εἶναι δὲ πρὸς τὰ
 τέσσαρα σοιχεῖα καὶ ἄλλο πᾶν ἔστι οὐ τὰ
 αἰθέρια

τρυ διττούς ὑποθέμενος σκοπούς, τότε πιθανὸν
 καὶ τὸ ἀληθές διεσάφησε. διὸ δὲ πρὸς ἐκάτε-
 ρον διωάμεσιν ἐχρήσατο, διαλεκτικῇ μὲν καὶ
 ῥητορικῇ πρὸς τὸ πιθανόν, ἀναλυτικῇ δὲ καὶ φι-
 λοσοφίᾳ, πρὸς τὸ ἀληθές, οὐδὲν ὑπολειπό-
 μενος ἔτε τῶν πρὸς δόξαις, οὔτε γὰρ πρὸς
 κρίσιν, οὔτε μὴν τῶν πρὸς χρῆσιν. πρὸς μὲν
 οὐκ τὴν δόξαις, τὰτε ὁπλικά καὶ μεθοδικά,
 παρέδωκε θεωτάσεων πλήθος, ὅς ὦν πρὸς τὰ
 πρὸς βλήματα πιθανῶν ἐπιχειρημάτων οἶοντε
 δύνασθαι, πρὸς δὲ τὴν κρίσιν τὰ ἀναλυτικὰ
 πρὸς τε καὶ ὕστερα· ὅς μὲν οὐκ τῶν πρὸς τε-
 ρον, τὰ λήμματα κρίνεται, διὰ δὲ τὰν ὑπέ-
 ρον ἢ σωζωγῇ ὁξετάζεται. πρὸς δὲ τὴν
 χρῆσιν, τὰτε ἀγωνιστικά καὶ τὰ πρὸς ἐρωτήσεως
 εἰρηκτικά καὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων τὴν καὶ συλλο-
 γισμῶν καὶ τῶν ὁμοίων τύποις· κριτήριον δὲ
 τῆς ἀληθείας τῶν μὲν κατὰ φαντασίαν ἐνεργη-
 μάτων, τὴν αἰσθησιν ἀπεφάνητο. γὰρ δὲ ἡ δι-
 κῶν, τὰ πρὸς πόλιν καὶ πρὸς οἶκον καὶ περὶ νό-
 μους, τὸν νοῦν. τέλος δὲ ἐν ὁξέειπε, χρῆσιν
 ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείῳ, ἔφη δὲ τὴν οὐδαιμονίαν
 συμπλήρωμα ἐκ τριῶν* ἀνθῶν εἶναι. τῶν περὶ 6
 ψυχῆς αἰδῆ καὶ πρὸς τὴν διωάμεν χαλεπὴ. ἐκ
 δὲ πρὸς δὲ τῶν πρὸς σῶμα ὑγείας καὶ ἰσ-
 χύος, καὶ κάλλους καὶ γὰρ πρὸς ἀπλοσύων. τῶν
 δὲ ἐκ τῶν, πλούτου καὶ οὐγενείας καὶ δόξης καὶ
 τῶν

3 Α'λεξιῖνος ὁ ἡλεῖος δ' ἔχ' τὸ * φιλονεικότατος εἶναι, Α'λεξιῖνος
 ἐλεγεῖνος ἐπεκλήθη. τῶν φασὶν ὡς ἐκ τῆς ἡλι-
 δος ἀπελθὼν, ἐν Ὀλυμπίᾳ φιλοσοφοίη. τῶν δ' ἐ-
 μαθητῶν τοῦ πυνθανομένων δ' ἔχ' τί τῇδε κατοι-
 κεῖ, φᾶναι βέλεσθαι αἵρεσιν συστήσασθαι ἢν Ὀλυμ-
 πιακῶ κληθήσεσθαι, τοὺς δ' ἐκ ἐφοδίοις θλι-
 βομένους καὶ τὸ χεῖρον νοσερὸν καταγνόντας, ἀ-
 πελθεῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ διατρέβειν ἀλεξιῖνον
 σὺν οἰκέτῃ μόνῳ, ἔπειτα μὲν τι νηχόμενον ἐν
 τῷ ἀλφειῷ, νυχθῆναι καλὰ μὲν καὶ τελούτῃσιν,
 καὶ εἶναι εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.

.. οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκείνος εἰκαῖος,

.. ὡς ἀτυχῆς τις ἐὼν τὸν πόδα κολυμβῶν * περιέ-

4 πῶρε πῶς

.. ἦλω. καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, πρὶν ἀλφεόν

ποτ' ἐκπερῶν ἀλεξιῖνος, θνήσκει νυχθεὶς καλὰ-
 μῳ.

Α'ριστοτέλης τὸν σαφελήτην φασὶ παῖνα εἰς Α'ρι-
 τὸν θλαδίαν ἐρμείαν ποιήσαντα ὃς ὡς αὐτοῦ τέλει
 πενδερεὺς, κατακρεθῆναι πρὶν ἀκόνιτον καὶ ἀ-
 ποθανεῖν, οὗτος βούλεται διττὸν εἶναι τὸν κατὰ
 φιλοσοφίαν λόγον, τὸν μὲν, θεωρητικόν, τὸν δ' ἐ-
 θεωρητικόν. καὶ τοῦ θεωρητικοῦ τὸ, τε ἡδικόν
 καὶ πολιτικόν, οὗ τὰτε πρὸς πόλιν καὶ τὰ πρὸς
 5 οἶκον * γεγραπθῆναι. τοῦ δ' ἐκ θεωρητικῆς, τὸν τε
 φυσικόν καὶ λογικόν, οὗ τὸ λογικὸν οὐχ ὁλομε-
 ρῶς, ἀλλ' ὡς ὄργανον θεωρητικῶν, καὶ τοῦ-

Lact.
 v^m v^l
 finem

ὑποθε-
 φθαι.

λόγων, δῶρα λαβεῖν· ἔπειτ' ἀφικόμενον ἀθή-
 ναζε, μὴ πολυμᾶν σοφισδέειν, ἐνδεδουκίμου-
 των τότε τῶν πρὸ πλάτωνα, ἐμμίσθης δὲ τὰς
 ἀκροάσεως ποιείσθαι, τούτῃ πρὸς διαλόγους καὶ
 ἀρείσιππος ὑπώπιδεν, ἐν γουὺ μείαρις ἀνα-
 γνώσκοντες αὐτῶν, φασὶ σκῶψαι εἰπόντα, πό-
 θεν σοι ληστὰ ταῦτα;

ἰσιπ

Ἀρείσιππος ὁ κυρλωαῖος τὰς ἡδονὰς μὲν με-
 τεδίωκε, πόνοι δὲ οὐδεμίαν ὑπόλαυσιν ἐθήρα
 τῶν οὐ παρόντων, ὅθεν ὁ διογένης βασιλικὸν
 κυρία αὐτὸν ἐκάλει. οὕτως ἐροτηθεὶς τί πλέον
 ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἂν πάντες οἱ νόμοι
 ἀναιρεθῶπιν, ὁμοίως βιώσομεν, ἀργύριον εἶπε
 πρὸς τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς
 χρῶτο, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖνοι εἰδεῖν εἰς τίνα δεῖ χρῆ-
 σθαι τοῖς ἀργυρείοις. πρὸς τὸν αἰπώμενον ὅτι
 σωκράτους ὦν μαθητὴς ἀργύριον λαμβάνει, καὶ
 μάλα εἶπε, καὶ γὰρ σωκράτης πεμπόντων πνῶν
 *αὐτῶν καὶ σῖτον καὶ οἶνον, ὀλίγα λαμβάνοντα, τὰ
 λοιπὰ ὑποπέμπειν, εὐτυχίδης δὲ τῶν ἀργυρο-
 ρήτων ἐχρήσθη, καὶ λαΐδης τῇ ἑταίρᾳ, πρὸς οὐδ'
 τοὺς μεμφομένους, ἔφη. ἔχω λαΐδα, ἀλλ' οὐκ ἔ-
 χρωμαι. ἐπεὶ τὸ κρατεῖν καὶ μὴ ἡττᾶσθαι ἡδονῶν,
 αἶρετον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι ἐροτηθεὶς τίνα ἔστιν αἰ-
 δεῖν πρὸς χαλούς παῖδας, μανθάνειν, ἔφη, οἷς ἄν-
 δρες γινόμενοι χρῆσονται, τέλος δ' αἰσέφαινε τιλὼ
 λείαν κίνησιν εἰς αἰσθήσιν ἀναδιδουμένην.

ρωήτω
τ.

Α' λεξι-

74

ΗΨΥΧΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

ΓΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ, ΠΕΡΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙΔΑΚΜΑΝΤΩΝ ΣΟΦΩΝ.

ΥΝΙΚΗ' ἐκλήθη φιλο-
σοφία διὰ τὸ, ἐν κυνοσάρ-
κι τῷ γυμνασίῳ κατάρ-
ξαται αὐτῆς τὸν ἀντιθέ-
ν ἰσιν.

Ἡ δὲ θεωρητικὴ διὰ
τὸ ἐν θεωρίᾳ ἢ ἐν κήπῳ
κατάρξαται αὐτῆς ἀριστοτέλην.

Ἀπὸ πλάτωνος τὸν τυανέα κύκλα ἢ μήτηρ, δαί- Ἀπο-
μονα ἐθεάσατο λέγοντα, ὡς αὐτὸς εἶη ὃν κ' εἰ νιος
εἶναι δὲ αὐτὸν θεωρεῖται τὸν αἰγυπῆιον, ὅθεν ὑπο-
λήφεται αὐτὸν θεωρεῖται εἶναι ἕν.

Ἀριστοτέλους τοῦ θεωρητικῆς φασὶ τὴν ψυχὴν Ἀρι-
εἶναι ὅτε ἐβέλετο, καὶ ἐπανῆναι πάλιν.

Ἀισχίνης ὁ τῶν ἀλλαντοποιῶν διεβάλλετο ὑπὸ Αἰσχί-
μενεδίμου τῷ ἐρετρίῳ, ὡς τοὺς πλείους διὰ
λόγους ὄντας σωκράτους, ὑποβάλλοιτο λαμβά-
νων τὸν ξανθίω πη, ὡς οἱ καλέμενοι ἀκέ-
φαλοι, σφόδρα εἰσὶν ἐκλελυμένοι, καὶ οὐκ ἐπι-
φαίνοντες τὴν σωκρατικὴν διδασκαλίαν, τοῦτον φα-
σὶ * διαπορεύειν εἰς σικελίαν πρὸς διονύ- διὰ πρ
σιον, καὶ ὑπὸ μὲν πλάτωνος παροφθιῶναι, ὑπὸ
δὲ ἀριστίνου συσταθῆναι, δὸν τε πησας τῆς

ΕΧ ΤΩΝ ΖΟΥΙΔΑ.

ΣΥΧΙΟΣ Μιλήσιος, ὃς ἡσυχίᾳ δικηγορεῖ
 καὶ σοφίας, γερνῶς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλείᾳ,
 ἔγραψεν ὀνοματλόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ
 ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστὶ τῦτ' τὸ βιβλίον, καὶ
 χρονικὴν πνα ἱστορίαν ἤντινα διέπλεεν εἰς ἐξ διαση-
 μωτα, οὕτω γὰρ καλεῖτο ἔκαστον βιβλίον, ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κα-
 τὰ καιρὸς περὶ τῶν Ῥωμαίων βασιλείων, καὶ αἱ δυναστεῖαι
 τῶν κατὰ ἔθνη κράτησάντων τυράννων, καὶ τὰ κατὰ τὸ βυζάν-
 τιον περὶ τὴν βασιλείαν Ἀναστασίου τοῦ ἐπινομαστῆς
 Δικαγόρου. Εἰς δὲ τὸν πίνακα τὸ ἐν παιδείᾳ διαλαμβάνονται ἐκ-
 κλησιαστικῶν οὐδένης μνημονεύει, ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέ-
 χον, μὴ εἶναι αὐτὸν Χριστιανόν, ἀλλὰ τὴν ἑλληνικὴν μετριοποσίαν
 ἀνάπλησιν.

hunc laborem, ipso sibi deponente, vnà cū
 Eunapio vertendum ante triennium mise-
 ram: quod ipsum, vti potest, ac solet, pa-
 triæ historiis cogendis nōnihil liberatus,
 egregiè præstitit. Cumque is rectè inter-
 pretationi suam epistolam præscripsisset:
 ne Græcus alumnus ἀνδρῶν ποσειδάωνος καὶ πέ-
 πλου πρὸς τοὺς τοῦτον prodiret, tibi vti donare, Biblio-
 theca mea iussit, quo vterque alterius ope,
 vsuque niteretur Latinus & Græcus:
 Sic fratrem Pollux alterna morte redemit.

Causas, cur meum Museolum ex animo
 tibi cupiat, præter raras animi dotes, au-
 ditoritatem, amicitiam, etc. cōmunitas quæ-
 dam tuæ bibliothecæ priuatæ, humanitas-
 que facit. Sed hæc malo ex aliis copiosius
 intelligas. Vale, ac Stobæi physica, cum
 500. sacris Epistolis Græcis, Dioscoridē re-
 purgatum, & alia breui expectato, meq;
 redama, qui omnino illud Lyrici teneo:
 ὅσα δ' ἐμὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀτὺζόντας βοᾶν πει-
 εῖδων.

piensem Tyresiam vmbreis aliis vagantibus ineptè præferimus. De Plutarchi collatis, mutuisq; Valerij exemplis, Philostrato & c. nō eruditi modò suauem, sed litterarum itidē expertes vberem fructū percipiunt: de naturæ, morum comprehensis regulis, nisi bene docti, cumulari, et expoliri nemo potest. Laudo igitur hunc Illustrum, qui præstantium aliquot Poëtarum vitas stylo non vulgari conscripsit: vt qui periere, aut cum tineis conflētantur, hac aliquando memoria excitentur, vel saltem nomine viuant: qui supersunt, de tanto naufragio nobis sint plus cari, recentiorum huius generis iudicia vtilius simul æstimemus. Impetravit hic auctor in Asia, Ionas, & Caros inter, quod Hipponicus mediis in Athenis, Polycleto locata in opera se cōsecuturum dubitauit: vt alienis in vitā reuocatis, lucem sibi, hancque reliquam adderet commendationem. Quem ego scriptorem doctiss. & cl. V. Hadr. Iunio amico singulari hunc

MAGNIFICO DOMI-
NO AVGERIO A BVS-
BEKH, ORATORI, ET CONS.
Maximil. II, &c. eiusdemque se-
reniss. quatuor filiorum Curiaë,
moribusque præfecto, Ioannes
Sambucus S.

I Physiognomices, si-
miliumque ratio, & fa-
cultas de abditis etiam
animo quiddam præci-
pit, iudicareque solet:
quanto magis indoles,
natura, lucubrationes magnorum viro-
rum idem arguunt? Ut enim ex euentis
antegressa certiùs notantur, quàm de præ-
sentibus indiciis captantur futura: ita
illustrum vitæ diligenter editæ Philoso-
phorū doctrina, et spaciis monent amplius,
docereque possunt cōmodiùs. Nec pruden-
tiam sapientie, res gestas, et actiones
virtutum συλλέγει, τὸν ἀποκρινόμενον, sa-

SVMMA PRIVILEGIORVM
REGIS CATHOLICI.

REGIÆ Catholica Maiestatis Priuilegiis cautum
est, ne quis hunc librum, cui titulus est, Hefychij
Milesij, Illustrij cognomento, de his qui erudi-
tionis fama claruere, Hadriano Iunio Medi-
co interprete, citra Christophori Plantini volunta-
tem imprimat, aut alicubi impressum importet, venalem-
ve habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum, &
pœna, fisco Regio exoluenda, mulctabitur: vt latius in
Regiis diplomatis expressum est; Datis Bruxelle: In
Consilio priuato xxix. Nouemb. In Consilio vero
Brabantia, Mense Decembri. M. D. LXIX.

Signat.

De Langhe.

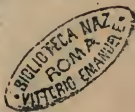
Η ΨΥΧΙΟΥ
ΜΙΛΗΣΙΟΥ

ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ, ΠΕΡΙ
τῆς ἐν παιδείᾳ διαλαμπάν-
των σοφῶν.

24-5-A-13

*Ex Bibliotheca Ioannis Sambuci
Pannonij Tirnauiensis.*

Bibl. Sec. Coll. Rom Soc. Sesa

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini
Prototypographi Regij.

CIO. IO. LXXII.